

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΗΧΩ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΧΑΝΙΑ 15 'Απριλίου 1954 | ΕΤΟΣ Γ' ΤΕΥΧΟΣ 12ον | ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. 20.000 | ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1000

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

Η ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ



Μικροί και μεγάλοι κλίνομε εύλαβικά τὸ γόνυ πρὸ τοῦ μαρτυρίου Ἐκείνου και χύνομε ἓνα θερμὸ δάκρυ συμπόνοιας, σὰν ἐλάχιστο φόρο εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου τὸν γλυκύν μας Ἰησοῦν, τὸν λυτρωτὴ μας ἀπὸ τὰ σκοτάδια τῆς πλάνης και τῆς κακίας.

ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΤΡΙΤΟΚΛΙΤΑ

Χαρακτηριστικό τῶν ὀνομάτων τῆς Γ' κλίσεως εἶναι ὅτι στῆ γενική καὶ τίς ἄλλες πτώσεις ἔχουν μιά συλλαβὴ πάρα πάνω (περιτοσύλλαβα). Εἶναι γνωστὸ ἀπὸ τὴ γραμματικὴ πὼς κλίνονται τὰ τριτόκλιτα οὐσιαστικά καὶ ἐπίθετα, σὲ ποιῆς κατηγορίες διαιροῦνται, πὼς βρίσκομε τὸ θέμα τους κλπ.

Σκοπὸς μας εἶναι νὰ δώσωμε μερικοὺς πρακτικοὺς κανόνες γιὰ τὴν ὀρθὴ γραφὴ τῶν καταλήξεων γιὰ τὸ φωνῆεν τῆς παραληγουσῆς καὶ γιὰ τὸν τονισμό,

Α) ΚΑΤΑΛΛΗΞΕΙΣ

1) Τὰ τριτόκλιτα τὰ ὁποῖα εἰς τὴν αἰτιατική τοῦ ἐνικοῦ τελειώνουν σὲ (α) ἢ (η) δὲν παίρνουν (ν) π. χ. τὸν ἄνδρα, τὴν μητέρα, τὸν πατέρα, τὴν γυναῖκα, τὸν φύλακα, τὸν ποιμένα, τὸν μῆνα, τὸν βασιλέα, τὴν δεσποινίδα, τὸν εὐγενῆ, τὸν ἐπιμελῆ, τὸν τιμῶντα, τὸν ὀμιλοῦντα, τὸν Περικλῆ, τὸν Σωκράτη κλπ. Νὰ προσέξωμε νὰ μὴ γίνεταί σύγχυσις μὲ τὰ πρωτόκλιτα τὰ ὁποῖα παίρνουν (ν) π. χ. τὴν θάλασσαν, τὴν χώραν, τὸν λοχίαν, τὴν Κυρίαν, τὴν εὐθείαν κλπ. Μονάχα τὰ τριτόκλιτα σὲ ις-εως (πόλις-εως), υς-εως (πῆχυς-εως) υς-υος (στάχυς-υος), τὰ βαρύτερα σὲ ις ὀδοντικάληκτα (χάρις-ιτος, ἔρις-ιδος ὄρνις-ιθος, Πάρις-ιδος, Θέτις-ιδος) εἰς τὴν αἰτιατικὴν παίρνουν (ν) διότι δὲν τελειώνουν σὲ (α) ἢ (η) ὅπως τὴν πόλιν, τὸν πῆχυν, τὸν στάχυν, τὸν ἰχθύν, τὸν μῦν, τὴν χάριν, τὴν ἔριν, (στῆ δημοτικῆ ὅμως τὴν χάριτα τὴν ἔριδα). Καὶ τὰ ἐπίθετα, τὸν βαρύν, τὸν ταχύν κ.τ.λ. (ὕς-εἶα-ὕ).

2) Ἡ γενική τοῦ ἐνικοῦ πότε γράφεται σὲ (ως) μὲ (ω) καὶ πότε σὲ (ος) μὲ (ο);

Μὲ (ω) γράφεται στὰ α) -ις -εως φωνηεντόληκτα π. χ. πόλις-εως, κίνησις-εως, τίγρις-εως. β) υς, -εως, φωνηεντόλ. πέλεκυς-εως πῆχυς-εως, γ) εἰς εὐς φωνηεντόλ, βασιλεὺς-έως.

Μὲ (ο), γράφονται ὅλα τὰ ἄλλα π. χ. κόραξ-κος, τάπης-τος, ἰσχυς-ύος, στάχυς-υος, εὐθύς-έος, ἡμισυς-εος, ἥρως-οος κλπ.

3) Ἡ δοτικὴ ἐνικοῦ γράφεται μὲ (ει), καὶ ἡ ὄνομ. αἰτ. καὶ κλητ. πληθ. μὲ (ει), ὅταν προέμχωνται ἀπὸ συναίρεση π.χ. τῆ πόλε-ι=πόλει, τῷ βασιλευ-ι=βασιλέ-ι=βασιλεῖ, τῷ πληθεο-ι=πληθε-ι=πλήθει, τῷ εὐγενεο-ι=εὐγενε-ι=εὐγενεῖ, τῷ Σωκράτεο-ι=Σωκράτε-ι=Σωκράτει, οἱ πόλε ες=πόλεις, οἱ ἐπιμελέο-ες=ἐπιμελέ-ες=ἐπιτελεῖς κλπ.

4) Ἡ κλητικὴ τοῦ ἐνικοῦ εἶναι ὁμοία ἢ μὲ τὴν ὀνομαστικὴν ἢ μὲ τὸ θέμα (ἀσθενές).

Ἡ κλητικὴ τῶν μετοχῶν (τριτοκλίτων) εἶναι πάντοτε ὁμοία μὲ τὴν ὀνομαστικὴν π. χ. ὦ γράφων. ὦ λαβών, ὦ λύσας, ὦ τιμών, ὦ ποιῶν, ὦ ὄν, ὦ τιθεῖς, ὦ λυθεῖς κλπ.

Ὅμοία μὲ τὴν ὀνομαστικὴν εἶναι καὶ στὰ περισσώτερα ὀνόματα ὅπως ὦ Ἕλλην, ὦ Ἕλληνις, ὦ φύλαξ, ὦ ἥρωξ, ὦ χιτών, ὦ κρατῆρ κλπ.

Ὅμοία μὲ τὸ θέμα εἶναι σὲ πολλὰ ὀνόματα καὶ ἐπίθετα, ὅπως ὦ ρῆτορ, ὦ γέρον, ὦ γείτον, ὦ αὐτοκράτορ ὦ Ἀγάμεμνον, ὦ Ἀριστόγειτον, ὦ Δημόσθενης, ὦ Σώκρατες, (ἀνεβάζουν καὶ τὸν τόνο) κ.λ.π. ὦ ἰχθῦ (τὰ ὕς-ύος) χωρίς (ς), ὦ πόλι (τὰ ις-εως) χωρίς (ς), ὦ πῆχυ (τα υς-εως) χωρίς (ς), ὦ βασιλεῦ (τὰ εὐς-εως) ὦ χάρι, ὦ ἔρι (τὰ βαρύτερα ὀδοντ. (εἰς -ις) χωρίς (ς) ὦ ἔλ ἔφαν, ὦ γίγαν (τὰ ὀδοντοκ. εἰς ας), ὦ βαρῦ, ὦ ἡμιου (τὰ ἐπίθ ὕς εἶα-ὕ), ὦ εὐελπι (τὰ ις-ἰδος (ἐπίθετα).

Ὡ εὐδαιμον (τὰ ὦν-ὦν-ὦν ἐπίθ.), μὲ ἀναβίβασις τοῦ τόνου ὦ ἄπατορ (τὰ ὦρ-ὦρ-ὦρ ἐπίθετα) μὲ ἀναβίβασις τοῦ τόνου. Ὡ σύνηθες, ὦ αὐταρκες ὦ ἀληθές, ὦ εὐγενές (τὰ -ἦς-ἦς ες σιγ ἐπίθετα) ὦ πάτερ, ὦ μήτερ, ὦ ἄνερ, ὦ θυγάτερ (τὰ συγκοπτόμενα). Κατὰ παρόμοιο τρόπο ὦ παῖ ὦ νεάνι, ὦ Ἄρτεμι, ὦ τυραννί, Ἡ κλητικὴ πληθ. εἶναι πάντοτε ὁμοία μὲ τὴν ὀνομαστικὴν πληθ.

5) Ἡ αἰτιατ. πληθ. ἔχει κανονικὰ κατάληξις -ας τοὺς χειμῶνας, τοὺς ἱερέας, τοὺς βασιλέας (στῆ δημοτικῆ τοὺς ἱερεῖς τοὺς βασιλεῖς) ἀλλὰ σὲ μερικά ὀνόματα (εἶναι-εἰς) ἐκ συναίρεσεως, ὅπως πόλε-ας-εἰς-ἐπιμελέας-εἰς τὰ δέ-υς-υος σχηματίζονται εἰς (-υς) π. χ. τοὺς ἰχθῦς, τοὺς μῦς τοὺς βότρυς κ.λ.π.

6) Στὴν κλίση τῶν τριτοκλίτων ὀνομάτων πρέπει νὰ ἔχωμε ὑπ' ὄψιν μας γιὰ τὸν ὀρθὸν σχηματισμὸν τῶν τύπων καὶ τὰ ἐξῆς: α) Τὰς συναιρέσεις εἴτε=εἰ (βασιλέ-ες=βασιλεῖς), εἴτε=εἰ (πολε-ι=εἰ) εἴτα=α ἢ η νεφε(σ)α-νέφης ἐπιμελέ(σ)ας=ας=εἰς εἴτω=ου=κρατε(σ)ος=κρα τους σὶτω=ου(Λητό-ος=Λητοῦς) εἴτω=ω νεφε(σ)ων-ων σὶτα=ω (Λητόα-ώ) σὶτ=οι(ἡχοῖ=ἡχοῖ) κ.λ.π. β) Τὰ οὐρανικά κ, γ, χ, πρὸ τοῦ (σ) γίνονται (ξ) φυλακ-ς=φύλαξ, φλόγ-ς=φλόξ ὀνουχ-ς=ὄνουξ (τὸ ἴδιο καὶ στῆ δοτ. πληθ.)

γ) Τὰ χειρικά π, β, φ πρὸ τοῦ (σ) γίνονται ψ, κώνωπ-ς=κώνωψ, Ἄραβ-ς=Ἄραψ (τὸ ἴδιο καὶ στῆ δοτ. πληθ.) δ) Τὰ ὀδοντικά τ δ, θ, πρὸ τοῦ (σ) ἀποβάλλονται Ἐλληνίδι-ι=Ἕλληνις. ὄρνιθ-ς=ὄρνις, ἐλπιδ-ς=ἐλπὶς (τὸ ἴδιο καὶ στῆ δοτ. πληθ.)

ε) Τὸ -ντ πρὸ τοῦ (σ) ἀποβάλλεται μὲ ἀναπληρωματικὴ ἔκτασις τοῦ προηγουμένου φωνηέντος (τοῦ (σ) εἰς(ου), τοῦ (ε) εἰς (ει) τοῦ (α) βραχέος εἰς (α) μακροῦ π.χ. γεροντ-σι=γερούσι ἱμαντ-σι=ἱμάσι, λύοντ-οι=λύουσι, λυθεντ-ς=λυθεῖς.

ςτ) Τὸ (ν) πρὸ τοῦ (σ) ἀποβάλλεται ἐνίοτε καὶ μὲ ἀντέκτασις (ὄνομ. ἐνικοῦ) λιμέν-σι=λι-

ΜΑΘΗΜΑ ΦΥΣΙΚΗΣ 5^{ΟΝ}

ΔΙΑ ΤΗΝ Η΄ ΤΑΞΗΝ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Άσκησης 1η

Ρεύμα ηλεκτρικόν διαφοράς δυναμικοῦ 120 volts, τὸ ὁποῖον τροφοδοτεῖ μίαν ἠλεκτρικὴν λυχνίαν, ὑφίσταται πτώσιν δυναμικοῦ κατὰ 6 volt. εἰς ἀντίστασιν 7, 5 ohms. Νὰ εὑρεθῇ ἡ ἀντίστασις τῆς λυχνίας καὶ ἡ ἔντασις τοῦ ρεύματος.

Δεδομένα : 1) ἡ διαφορά τοῦ δυναμικοῦ εἰς ἀνοικτὸν κύκλωμα ἴσον μὲ 120 volts 2) ἡ τιμὴ διαφοράς δυναμικοῦ ὅταν διέρχεται δι' ἀντιστάσεως 7, 5 ohm. Ἄγνωστα ἡ ἀντίστασις R τῆς λυχνίας, καὶ ἡ ἔντασις I τοῦ ρεύματος.

Ἀνατρέχοντες εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦ ἠλεκτρισμοῦ τὸ ὁποῖον μᾶς δίδει τὰς ἐντάσεις συναρτήσει τῆς διαφοράς δυναμικοῦ ἐνὸς ρεύματος καὶ τῆς ἀντιστάσεως τοῦ ἄγωγου, ἔχομεν ὅτι ἡ ἔντασις εἶναι ἀνάλογος τῆς διαφοράς τοῦ δυναμικοῦ καὶ ἀντιστρόφως ἀνάλογος τῆς ἀντιστάσεως τοῦ ἄγωγου : ἦτοι : $I = \frac{E}{R}$ καὶ ἐπειδὴ καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίπτωσιν ἡ ἔντασις τοῦ ρεύματος παραμένει σταθερά, ἔχομεν ἂν καλέσωμεν διὰ R τὴν ἀντίστασιν τῆς λυχνίας.

$I = \frac{E}{R}$ (1) καὶ $I = \frac{E'}{R'}$ (2) ἦτοι $\frac{E}{R} = \frac{E'}{R'}$ καὶ $E = 6$ volt. R ἄγνωστον, $E' = 120$ v. καὶ $R = 7, 5$ ohm. ἢ $R = 7,5 \cdot \frac{120}{6} = 150$ ohm.

Δ ἀ τὴν εὑρεσιν τῆς ἐντάσεως τοῦ ρεύματος ἔχομεν τοὺς τύπους 1 καὶ 2. $I = \frac{120}{150} = \frac{6}{7,5}$

(0,8 ampère.

Άσκησης 2α

Ποία εἶναι συναρτήσει τῆς διαμέτρου d, τὸ βάρος καὶ ἡ χιλιομετρικὴ ἀντίστασις σύρματος χαλκίνου ἐκ καθαροῦ χαλκοῦ πυκνότητος $\delta = 8,91$ καὶ εἰδ. ἀνωστ. $\rho = 1,633$ μικροῦμετρ. Οο C.

Γνωστά εἰς τὴν ἔσκησιν αὐτὴν : 1) ἡ διάμετρος συναρτήσει τῆς ὁποίας ζητεῖται τὸ βάρος τοῦ σύρματος. 2) ἡ πυκνότης τοῦ σύρματος 3) τὸ μήκος του καὶ 4) ἡ εἰδικὴ του ἀντίστασις ἄγνωστα : 1) Τὸ βάρος τοῦ ὅλου σύρματος καὶ 2) ἡ ἀντίστασις ἡ ὅλική του σύρματος.

Πρῶτον εὑρίσκομεν τὸ βάρος τοῦ σύρματος.

μέσι—Ἑλλην—σι=Ἑλληνσι.

Θὰ συνεχίσωμε στὸ ἐπόμενο τεῦχος γιὰ τὴν ὀρθὴ γραφὴ τοῦ φωνήεντος τῆς παραληγοῦσης τῆς γενικῆς καὶ ὀνομαστικῆς καὶ γιὰ τὸν τονισμό τῶν τριτοκλίτων.

ΣΠ. ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗΣ

Καθηγ. Β' Γυμν. Χανίων. ΛΑ

Γνωρίζομεν ὅτι τὸ βάρος τοῦ κυλινδρικοῦ σώματος εὑρίσκεται πολλαπλασιάζοντας τὴν τομὴν του s ἐπὶ τὸ μήκος του l καὶ ἐπὶ τὴν πυκνότητα δ τῆς οὐσίας ἐξ ἧς εἶναι κατασκευασμένον, ἦτοι $P = s l \delta$ ἀλλὰ ἡ $s = \frac{\pi d^2}{4}$, $\frac{d^2}{4} = \frac{4}{\pi} \frac{P}{l \delta}$ ἡ ἀκτίς, τὸ μήκος $l = 10^5$ ἑκατοστόμετρα $\delta = 8,91$.

συνεπῶς ἔχομεν $P = \frac{3,14 d^2 10^5 \cdot 8,91}{4} = 700 d^2$ Kg.

Δεύτερον θὰ εὑρώμεν τὴν χιλιομετρικὴν ἀντίστασιν. Ἐκ τῶν νόμων τοῦ Ohm ἔχομεν ἡ ἀντίστασις ἐνὸς ἄγωγου R εἶναι ἀνάλογος τοῦ μήκους τοῦ ἄγωγου, ἀνάλογος τῆς εἰδικῆς του ἀντιστάσεως ρ καὶ ἀντιστρόφως ἀνάλογος τῆς

τιμῆς του, ἦτοι: $R = \rho \frac{l}{s}$ καὶ ἐπειδὴ $s = \frac{\pi d^2}{4}$

κατὰ τὰ προηγούμενα ἔχομεν $R = \frac{1,633 \cdot 10^6 \cdot 10^5 \cdot 4}{3,14 d^2}$

(πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ 10^6 ἢ ὄπερ τὸ αὐτὸ διαιρούμεν διὰ 1.000.000 τὸ 1.633 διὰ νὰ μετατρέψωμεν τὴν εἰδ. ἀντίστασιν εἰς Ohm.) Ἐκτε-

λοῦντες τὰς πράξεις ἔχομεν $R = \frac{0,268}{d^2}$ chms.

ΔΙΑ ΤΗΝ Ζ΄ ΤΑΞΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Άσκησης 3η

Θερμιδόμενον ἐκ χαλκοῦ μάζης 32 gr. καὶ εἰδ. θερμότητος 0,095 περιέχει 45 gr. τερεβυνθελαίου, ἡ δὲ ἀρχικὴ θερμοκρασία τοῦ συστήματος, θερμιδόμετρον—ὕγρον, εἶναι 10° C. Ἐντὸς τοῦ θερμιδομέτρου τίθενται ἀκολούθως 40gr χαλκοῦ θερμοκρασίας 100° C, ἡ δὲ τελικὴ θερμοκρασία καθίσταται 27° C. Ζητεῖται ἡ εἰδ. θερμότης τοῦ τερεβυνθελαίου

Ἄσκησις θερμιδομετρίας ἐξαιρετικῶς ἀπλή : Ἐχομεν ὡς γνωστὸν τὸ ποσὸν τῆς θερμότητος τὸ ὁποῖον ἔχασαν τὰ 40gr τοῦ χαλκοῦ διὰ νὰ κατέλθῃ ἡ θερμοκρασία τῶν ἀπὸ 100° C εἰς 27° C εἶναι ἴσον μὲ ἐκεῖνο ποῦ ἀπερρόφησε τὸ θερμιδόμετρον καὶ τὸ τερεβυνθέλαιον, διὰ νὰ ὑψωθῇ ἡ θερμοκρασία τῶν ἀπὸ 10° εἰς 27° C. ἦτοι : $40 \cdot 0,095 (100 - 27) = 32 \cdot 0,095 (27 - 10) + 45X(27 - 10)$ ἦτοι : $277,4$ θερμίδες ἀποδοθεῖσαι = $51,28 + 765X$ ἀπορροφηθεῖσαι : καὶ $X = \frac{277,4 - 51,28}{765} = 0,29$.

Ν. ΚΑΚΑΒΕΛΑΚΗΣ

Φυσικός

Γυμ. ἀσιάρχης Β'. Γυμν. Χανίων

ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΘΕΟ

« Κοντά στο Θεό ένας άνεμος ελπίδας φυσά στην ψυχή σου » .

Βουβές ψυχές θλιμμένες ! Και
τ' απόβραδο

Προσμένουν το Χριστό μας, από πέρα,
ποιός ξέρει, από μακριά. Κι' εκείνος έρχεται
μέσ' στο θολό του φθινοπώρου τον άγέρα.

(Πορφύρας)

Τά σήμαντρα άρροσημαίνουα και με την δυνατήν φωνή τους καλοῦν κάθε ψυχή πέρα στο μικρό ζω κλήσι που κάθεται στην κορφή του λόφου. Ένας άνθρωπος προχωρεί πάνω στο έρημο μονοπάτι το στρωμένο με χρυσά χαλιά από τὰ ξερόφυλα τών δέντρων που οδηγεί στην εκκλησιά. Το πρόσωπό του αδύνατο ηλιοκαμένο και τσιτωμένο ήταν χαραγμένο από έγνωιες και λῦπες και χαρακόμενο από την δυστυχία μιās άπελπισμένης μελαγχολίας. Στο κάθε του χαρακτηριστικό και στην κάθε του κίνησι ήταν αποτυπωμένη ή θλίψις ή στεναχώρια και ένας άπέραντος πόνος. Όταν θά τον πρωτόβλεπες θά άπέστρεφες τὸ κεφάλι σου με φοβή γιατί θά νόμιζες ότι μπροστά σου βλέπεις την άπελπισία έναρκαωμένη σ' άνθρωπο. Άν όμως νικῶσες τον φόβο σου και τὸν παρατηροῦσες καλά, θά έβλεπες μέσα στα μάτια του μέσα στο βλέμα του το παράξενο που φανέρωνε τρικυμία και γαλήνη, πὼς ένας άνεμος ελπίδας φυσούσε ακόμη κατάβραθα μέσα στο είναι του. Τά βήματά του ήταν σταθερά, και ή σκιά του φάνταζε παράξενη ὅπως περπατοῦσε ὀλομόναχος μέσα στα άχνά σκοτάδια του δειλινοῦ. Η σκέψη του γυροῦσε στα περασμένα, και όταν καταλάβαινε πὼς ή αναπόλησις αὐτῆ τὸν κούραζε και τὸν έθλιβε, την γύριζε πίσω και την έφερε κοντά στο ζωκλήσι, κοντά στην πνοή του θεοῦ. Στην αρχή τῆς ζωῆς, του ήταν εὐτυχισμένος. Άργότερα όμως ὅλη αὐτή ή εὐτυχία χάθηκε και του άφησε μιὰ πικρὴ ανάμνησι στην ψυχή μιὰ πίκρα ὁμοια μ' εκείνη που αίσθάνεται ένα παιδί που νομίζει πὼς στα χέρια του κρατᾶ μιὰ ήλιακτίδα, και ανακαλύπτει ξαφνικά πὼς τὸ χέρι του είναι ἄδειο. Είχε χάσει την δύναμή του, τὸς φίλους του την χαρά του, και την περηφάνειά του. Αὐτὴ ήταν ή πρώτη του γνωριμία με την θλίψη. Όταν όμως την αίσθάνθηκε δικιά του τὸν κούρασε την ψυχή του. Μὰ κατάλαβε πὼς είναι ἀθάνατη μέσα στη φύση, και πὼς ὅποιος δὲν την έχει γνωρίσει δὲν ξέρει τί θά πῆ ζωή. Μὰ ὅπως περπατοῦσε παρὰ με τὸς λογισμοῦς του είχε φθάσει μπροστά από τὸ ζωκλήσι. Άνέπνεε τὸν μυρωμένο από τὸ λιβάδι άγέρα κι' άκουγε την φωνή του ψάλτη. Μπήκε μέσα. Μιὰ γαλήνη βασίλευε. Τά κανήλια και τὰ κερὰ άναμένα μπροστά από τις εικόνες, και οἱ τοίχοι φρεσκοβαμένοι μ' άσπρο ασβέστη. Και εκεί μπροστά του δυὸ βήματα πὸ πέρα, φάνταζε μέσα στα μάτια του, ή εικόνα εκείνου που είχε άγάπη στην ψυχή του για ὅλους τὸς ανθρώπους. Τά μάτια του πέσανε στο βιβλίο που κρατοῦσαν τὰ χέρια που ήταν γραφτὸ

ΠΩΣ ΑΠΕΧΩΡΙΣΘΗΜΕΝ ΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑΣ ΜΑΣ Κ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

Μονάχα ή πικρὴ, ή άχαρη λέξις «άποχωρισμός» μαρτυρεί κάτι τὸ συγκνητικό και άγωνιώδες. Παλλές φορές έτυχε νὰ τὸν δοκιμάσωμε, όμως ποτέ δὲν μᾶς κτύπησε τόσο δυνατά, δὲν τὸν νοιώσαμε τόσο πολὺ ὅσο τώρα, που ή μοῖρα τὸ έφερε νὰ χωριστοῦμε από την άγαπημένη μας καθηγήτρια κ. Ιωαννίδου.

Μὲ τὰ μάτια δακρυσμένα, την ψυχήν σπαραγμένη την αποχαιρετίσαμε, ποιός ξέρει ἴσως για πάντα. Ὅπως ὁ στρατηγὸς πρὶν τὴ μάχη επιθεωρεῖ τὸ στράτευμα, έτσι κι αὐτὴ μπαίνει για τελευταία φορά στην τάξη δακρυσμένη, με την καρδιά συντετριμμένη χωρίς τὴ δύναμη νὰ μιλήσει.

Νεκρική ήσυχία βασιλεύει, και τίποτε δὲν άκούεται παρὰ κάπου-κάπου οἱ λυγμοὶ τῶν παιδιῶν

Ἡ ἀτιμόσφαιρα φύνεται αποτιχητική, λέξ και ένας άόρατος καρβαλλάρης έχει σκροπίσει παντοῦ την θλίψη και την μελαγχολία.

Όταν τὸ άμάξι που έφευγε πέρασε από μπροστά μας, προσπαθήσαμε νὰ τῆς στείλουμε τὸν στερνὸ άποχαιρετισμὸ μὰ δὲν μπορέσαμε, ή συγκίνησι μᾶς έκοβε την φωνή στο λαρύγγι.

Και τότε ὀχτακόσια μανδύλλια ὑψώθησαν στὸν αέρα ἐνῶ τὰ χείλη μας ψιθύρουν σιγὰ τὸν τελευταῖο άποχαιρετισμὸ « Στο καλό έχει για . . . », και ταυτοχρόνως ἐξήντα παιδικές φωνές τῶν μαθητῶν του τμήματός της ἀντήχησαν στὸν αέρα. «Γειά Σου για πάντα άγαπημένη μας δασκάλα».

Έφυγε αὐτὴ από την νύμφη του Λυβικοῦ, μὰ ή ανάμνησις τῆς θά μένει ανεξάληπτος στη μνήμη μας και τὸ γεγονός τῆς άναχωρήσεώς της θά κατέχη πάντα πρωτεύουσαν θέσιν στο ήμερολόγιον του Γυμνασίου μας.

Γιατί στο λίγο χρονικό διάστημα που ζήσαμε μαζί δὲν έμεινε ή απλή δασκάλα για μᾶς.

ΟΧΙ; Έγινε μιὰ ανάμνησις που ὁ χρόνος δὲν έχει την δύναμη νὰ την σβήση, γιατί φεύγοντας πήρε μαζί της ένα κομμάτι από την παιδική μας ζωή.

Και ή ανάμνησις αὐτὴ μαζί μ' εκείνη που την δημιούργησε θά παραμένη παντὶ θρονιασμένη στην καρδιά μας είτε μακρὰ εὑρίσκεται είτε πλησίον ΚΩΣΤΗΣ ΦΡΑΤΖΕΣΚΑΚΗΣ Γυμ. Ἱεραπέτρας

νὰ τρυπηθοῦν από τὰ καρφια και διάβασε. « Έγὼ εἶμι τὸ φῶς του κόσμου ὁ ακολουθῶν ἐμοί, οὐ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλὰ ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς » Και μέσα του κάτω από τὸ στοχαστικό θεῖο βλέμμα του θεανθρώπου έννοιωσε τὸν άνεμο τῆς ελπίδας που φυσούσε στα μάτια του νὰ γίνεται σίφουνας, νὰ κυριεύη ὄλο του τὸ κορμί και νὰ εἰσχωρηῆ στο κίθε του κύτταρο. Τὸ χέρι του άργὰ κινήθηκε και σχημάτιζε τὸ σημεῖο του σταυροῦ, ἐνῶ ή καμπάνα χτυποῦσε χαρούμενα και ὁ ήχος της γέμιζε ὄλο τὸν κάμπο ὡς πέρα μακριὰ και του έλεγε «δέονται σιωτηλά... Κι' εκείνος έρχεται και σκύβει στις ψυχές που τὸν προσμένουν σιγὰ... πονετικά. Κι' άργὰ τὰ σήμαντρα πονετικά κι' αὐτὰ σιγοσημαίνουα.»

ΛΕΛΕ ΑΡΕΤΑΚΗ Ζα' Κλασσικοῦ Γ. Θ. Χ.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΤΑΚΗΣ

Ἀνήμερα στὶς 25 τοῦ Μάρτη, ἐνῶ ὅλοι βρισκόταν στὴ γιορταστικὴ ἀτμοσφαῖρα τῆς μέρας ποὺ θᾶφτανε, ὁ Σωτήρης Λογαριαστάκης σ' ἓνα στερνὸ χαμόγελο στὸ κόσμο ποὺ ἄφηνε, ἔκλεισε τὰ μάτια τοῦ ἥρεμα. Μακριὰ ἀπ' τὴν πόλη ποὺ τὸν γέννησε, τὴ Νεάπολη π' ἀγάπησε, στὸν «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ» τῆς Ἀθήνας, πάνω στὰ δεκοχτὼ του χρόνια, πάνω στὴ στιγμή ποὺ τὸ μπουμπουκι ἀνοίγε καὶ γινόταν ἄνθος, τ' ἀσπλαχνο χέρι τοῦ χάρου τοῦ μάδησε τ' ἀνθοπέταλλα τὴ στιγμή ποὺ τὸ μικρὸ πουλί θὰ ἄφηνε τὸ Γυμνάσιο νὰ κινήσῃ γι' ἄλλου ἔπεσε μὲ τὶς φτεροῦγγες σπασμένες. Ἡ φλόγα τοῦ κεριοῦ ἔσβυσε κι' ἡ κρύα ταφόπετρα ἔκλεισε γιὰ πάντα στὰ βράθια τῆς ἓνα παλληκάρι ποὺ θὰ γινόταν καμάρι στους δικούς του μαζί μὲ τὰ λίγα ἄσπρα κρίνα κι' ἀγριολούουδα ποὺ τοῦριξαν—κάτι σὰν ὁμοίωμα τῆς ψυχῆς του—μαζὶ μὲ τοὺς ἀπόμακρους θρήνους καὶ τὴν ἀγάπη ὄλων.

Πρὶν τὸ Φθινόπωρο χλωμὸ νὰ ρθῆ νὰ πάρῃ τὰ κυτρινόφυλλα μὲ μιὰ φυσηματιὰ πρὶν νὰ σ' ἀφήσῃ ὁ Χειμῶνας τῆς ζωῆς κανένα χνάρι ἔφυγες γι' ἄλλα μέρη πιὸ μακριὰ

Μὲ τ' ἄσπρα τὰ φτερούγια τῆς ψυχῆς σου πέταξες—ὦϊμέ— «τὶ συμφορά.
Ἄνοιξη διπλὴ ἦτανε γιὰ σένα»
τοῦ χρόνου καὶ τῆς νιότης σου—ὦ χαρά!

Κι' ἦλθ' ἀσπλαχνος ὁ χάρος καὶ σὲ πῆρε.
Σὲ πῆρε! ὦχ! Γιατὶ νὰ φύγῃς ξαφνικά;
Ἔλα στὴ θύμηση Σωτήρη μου καὶ γῦρε
στὴ βελουδένια, στὴ ζεστή τῆς ἀγκαλιά.

Πρὶν τὰ δεκαοχτὼ χρόνια νὰ κλείσῃς
κοιμηθῆκες σὲ ξένη γῆ μακριὰ.

Ἄπ' τὴν καρδιά σου τὴ ζωὴ γιατί νὰ σβύσῃς;
ὦ! Πέε! Γιατὶ νὰ φύγῃς βιαστικός.

Τὶ σ' ἔβιασε; Θὰ σὲ ἀναζητοῦνε
γονιοὶ δυστυχησμένοι κι' ἀδερφοί
Ἡ φύση κι' ὅλα γύρω θὰ κυττοῦνε
θὰ καρτεροῦνε νὰ ξανάρθῃς χαρωπὸς

Γιατὶ νὰ φύγῃς; Πάντα ἡ ψυχὴ μας
ἔσένα π' ἔφυγες σὲ χώρα μακρονὴ
θὰ λοχταρᾷ. Ἡ θλίψη ἡ δικὴ μας
ἔχει τὸ θάνατό σου γιὰ πηγὴ

Ὅλα θὰ σὲ καλοῦνε πίσω πάλι
νᾶρθῃς, στὰ μέρη ποὺ ἀγάπησες πολὺ
μὲς στὴν θερμὴ αὐτῶν ποὺ σὲ προσμένουνε ἀγκάλῃ.
Γιατὶ νὰ φύγῃς ἀπὸ τὴ φωλιά μικρὸ πουλί.

Μὲ συντροφιά στερνὴ τοὺς ἄσπρους κρίνους

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Εἰς τὸν ἀγαπημένον νεκρον μου θεῖον
Γυμνασιάρχην Κ. Φαζουλακὴν

Τὸ πνεῦμα σου τὸ ἄσπιλο πέταξε μακρούα,
καὶ ἔφυγε, καὶ μάκρυνε βαθειὰ μὲς στὰ σκοτάδια
πῆρε φτερὰ ἀνάλαφρα, πῆρε λευκὰ φτερά,
καὶ δὲν σὲ φτάνουν τὰ στερνὰ ποὺ σοῦ προσφέρουν
[χάδια

Ἐφυγες τόσο μακρούα, θεῖε ἀγαπημένε,
τ' ἀγαπημένο σου κορμὶ τὸ χῶμα τὸ κρατεῖ,
στὴν σκέψη σου βουρκιώνουνε τὰ μάτια μου καὶ κλαῖνε
καὶ στὴν ψυχὴ μου τὸ γλυκὺ τὸ γέλιο σου ἀντιχεῖ.

Τὸ χέρι σου τ' ἀτσάλινο θαρροῦ πὼς μὲ τραβᾷ
μαζὶ σου νᾶρθῶ χαρωπὰ κι' ἐγὼ στὸ σπιτικό σου
ποὺ τ' ἄφησες καὶ ρήμαξε καὶ κλαίει τραγικὰ
μαζὶ μὲ μένα, μ' ὅλους μας, τὸν ξαφνικὸ χαμό μου.

Κι' ἂν τώρα ποὺ τὸ σῶμα σου μέσα στὴν γῆ κοιμάται
ξεσκίξει ὁ πόνος τὴν καρδιὰ καὶ τὴν ἀνάσα κόβει.
ἔλα κοντὰ στὴ θεία μου τὴν ὄρα ποὺ θυμάται,
καὶ γιάτρεψέ τῆς τὸν καῦμό ποὺ τῆνε φαρμακώνει.

Θεῖε, ἀγαπημένε μου, μακρούα μὴ μᾶς ἀφήνεις.
σιμὰ μας στάσου στοργικὸς ὡσὰν καὶ πρὶν προστάτης
τῆς ἀμοιρῆς γυναίκας σου παρηγοριά νὰ δίνῃς
κι' ἀπάνω μας ἡ ἀγάπη σου ν' ἀπλώνῃ τὰ φτερὰ τῆς.

Φέρε σιμὰ τὸν ἴσκιό σου Νεκρὸ ἀγαπημένε
νὰ στέκῃ σὰν παράδειγμα, σὰν εἶδωλο, σὰν φῶς
ἐλπίδας τρομοπέγγισμα μὲς τὶς καρδιὲς ποὺ κλαῖνε
καὶ σ' ἡ δικὴ μας τὴ ζωὴ νὰ γίνῃ ὁδηγός.

ΜΑΡΩ ΠΕΤΥΧΑΚΗ

Τάξις Εα' Ε, Σ. Η.

τὸν κρὺο δρόμο τράβηξες γι' ἄλλου
καὶ μᾶς ἄφησες—ὦϊμέ!—μονάχα θρήνους
σκότισες κι' ἄγριες θύελλες τοῦ νοῦ.

Γ. Δ. Γυμν. Νεαπόλεως

Ἡ «ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΗΧΩ» μὲ πραγματικὸ πόνον
δέχτηκε τὸ παραπάνω μήνυμα, καὶ εὔχεται στους γο-
νηοὺς καὶ δικούς τοῦ ἀγαπημένου σας καὶ ἀγαπημέ-
νου μας συμμαθητῆ καὶ συνεργάτη τὴν παρηγορίαν
ποὺ χαρίζει ὁ Πανάγαθος Θεὸς στους πονεμένους ἀν-
θρώπους ἀπὸ τὴν [σκληρὴ ἀνθρώπινη μοῖρα σὰν
μοναδικὸ βάλσαμο στὸν πόνον καὶ στὴ συμφορά.



Ἡ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Ὁμιλία ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Β'. Γυμν. κ. ΒΑΣ. ΠΟΥΛΕΔΑΚΗ

Ἐπάρχουν στὸν κόσμον ἀγαθὰ τῶν ὁποίων τὴν ἀξίαν δὲν ἐκτιμοῦμε ὅσο πρέπει. Ἐνα ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ ποὺ τὴν ἀξία του πολλὰςφορὲς παραγνωρίζομε, ἰδίως ὅταν εἴμεθα στὴν ἡλικίαν ποὺ βρίσκεσθε ἐσεῖς, ἔταν ἔχομεν τὰ νειάτα, εἶναι ἡ υγεία. Καὶ τὴν παραγνώρισι αὐτὴ τὴν πληρῶνει ὁ ἄνθρωπος ἀκριβὰ. Γιατί ἡ ἀξία τῆς υγείας μας εἶναι μεγάλη καὶ παγκοσμίως ἔχει ἀναγνωρισθεῖ ὡς τὸ θεμέλιο ἀρτίου ἀνθρώπου, πολιτισμένης κοινωνίας καὶ προοδευμένου Κράτους.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1918 καθιερώθη ὅπως ἡ 7 Ἀπριλίου ἐορτάζεται ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον ὡς ἡμέρα τῆς υγείας.

Ἐγεία δὲ σημαίνει ἀρτιότης τῆς λειτουργίας τοῦ συνόλου καὶ τῶν μερῶν χωριστὰ τοῦ σώματος. Καλὴ κατάστασις αὐτοῦ. Εἶναι ἡ φυσικὴ κανονικὴ ἐκδήλωσις τῶν διαφόρων λειτουργιῶν τοῦ ἀνθρωπίνου ὄργανισμοῦ. Αἱ λειτουργίαι αὐταὶ τοῦ ὄργανισμοῦ ἀποτελοῦν φαινόμενα ζωῆς ὡς ἡ γέννησις, ἡ θρέψις, ἡ αὐξήσις καὶ ὁ πολλαπλασιασμός ἢ βιολογικὰ φαινόμενα ὅπως λέγονται. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ υγιεινὴ ποὺ ἐξετάζει τὸ κάθε τι ποὺ ἀφορᾷ τὴν υγείαν μας εἶναι βιολογικὴ Ἐπιστήμη.

Τὸ ἀρχαῖον γνωμικὸν «*Mens Sana in corpore Sano*» «Νοῦς υγιὴς ἐν σώματι υγιεῖ» συνδέει τοὺς δύο κλάδους σωματικὴν καὶ πνευματικὴν υγείαν, Ἡ σωματικὴ υγεία σπουδαιότητά της διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἀνθρώπου, ἐκφεύγει τοῦ θέματος τῆς σημερινῆς ὁμιλίας καὶ θὰ περιορισθοῦ με μόνον στὴν σωματικὴν υγεία.

Στοὺς ἀρχαίους ἡ Ἐγεία ἐδοξάζετο ὡς θεὰ θυγατέρα τοῦ Ἀσκληπιοῦ (Θεοῦ τῆς Ἰατρικῆς) καὶ ἐκπροσώποσε τὴν εὐεξίαν τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς, παριστάνετο δὲ ὡς γυνὴ εἴτε μόνη εἴτε μετὸν Ἀσκληπιόν, κρατοῦσα πιάτο με πόδι (τριβλίον) ἀπ' ὅπου ἔπινε ὄφις.

Ἡ Ἐγείνη συναντᾶται εἰς τοὺς ἀρχαίους λαοὺς, Ἰνδοὺς, Πέρσας, Αἰγυπτίους, Ἐβραίους ποὺ τηροῦν ὠρισμένους ὄρους καὶ κανόνας υγείας. Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον θεσπίσει νομοθετικὰς διατάξεις καὶ προήγαγον τὰ μέγιστα αὐτὴν. Ὁ Λυκοῦργος, ὁ Ἰπποκράτης, ὁ Πλάτων, ὁ Ἀριστοτέλης συνεβούλευον τὴν ἀπλότητα «τὸ πᾶν μέτρον ἄριστον», τὴν σκληραγωγίαν τὴν Γυμναστικὴν καὶ ἄλλα. Καὶ οἱ Ῥωμαῖοι δὲ ὑπῆρέτησαν, αἱ ἐπιθεωρήσεις τῶν τροφίμων, τὰ ὕδραγωγεῖα, οἱ ὑπόνομοι, νοσοκομεῖα καὶ ἄλλα συνετέλεσαν στὴν προαγωγὴν τῆς υγείας.

Ἡ Ἐγείνη μᾶς διδάσκει τοὺς ὄρους καὶ τοὺς κανόνας ποὺ πρέπει νὰ τηροῦμε ὡς ἄτομα καὶ ὡς μέλη τῆς κοινωνίας ποὺ ζοῦμε γιὰ νὰ ἔχωμε τὸ σῶμα μας υγιὲς καὶ νὰ μὴ βλά-

πτωμεν καὶ τὴν υγείαν τῶν ἄλλων.

Ἡ υγιεινὴ διαιρεῖται στὴν υγείαν τοῦ ἀτόμου καὶ τὴν υγείαν τῆς κοινωνίας ἢ Δημοσίαν υγιεινήν.

Ἡ ἄτομικὴ Ἐγείνη ἐξετάζει τοὺς ὄρους καὶ τοὺς κανόνας ποὺ πρέπει νὰ τηρῆ τὸ ἄτομον γιὰ νὰ ἔχη σῶμα υγιές. Εἶναι ὑπόθεσις αὐτοῦ τοῦτοῦ τοῦ ἀτόμου ποὺ φέρει βαρείας τὰς εὐθύνας γιὰ τὴν υγείαν του. Ὅλοι μας ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ φροντίζωμεν γιὰ τὴν υγείαν μας. Διότι πᾶσα βλάβη τοῦ ὄργανισμοῦ μας, ὀφειλομένη εἰς ἀπερισκεψίαν, ἐκτός τοῦ ὅτι μορεῖ ὡς ἄτομα νὰ μᾶς ἀρχηστεύσῃ καὶ νὰ μᾶς καταστήσῃ παθητικὰ κεφάλαια στὴν κοινωνία, μᾶς κάνει καὶ φορεῖς τῆς νόσου σὲ ἄτομα τοῦ περιβάλλοντός μας καὶ στοὺς ἀπογόνους μας ποὺ στὸ κάτω — κάτω τῆς γραφῆς δὲν μᾶς χρωστοῦν τίποτα. Ἐτσι σιγὰ μὰ σταθερὰ ἢ βλάβη τῆς υγείας ἐκφυλίζει τὰ ἄτομα καὶ τὰς κοινωνίας καὶ ἀποτελεῖ αἰτίαν παρακμῆς τῶν διαφόρων χωρῶν.

Τὸ ἄλλο σκέλος ἡ κοινωνικὴ ἢ δημοσίαι Ἐγείνη ἀναπτύσσει τὰ μέτρα διὰ τὴν περιφρουρήσιν τῆς υγείας ὄλων τῶν μελῶν μιᾶς κοινωνίας. Ὅταν τὰ μέλη μιᾶς κοινωνίας δὲν μποροῦν νὰ περιφρουρήσουν τὴν Ἐγείαν των ὡς ἄτομα πρέπει ἡ πολιτεία νὰ ἐπεμβαίνει διὰ νὰ περιορίζεται τὸ κακόν.

Ἡ ἴδρυσις βρεφοκομιῶν διὰ τὴν περιποίησιν τῶν ἐγκαταλελειμμένων τρυφερῶν βλασταριῶν ποὺ θὰ ἀποτελέσουν τὴν νέαν γενεάν, βρεφοκομικῶν σταθμῶν, ποὺ θὰ παρέχουν περιποίησιν στὰ νήπια τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν, ἀποτελοῦν τὰ πρῶτα βασικὰ μελήματα κάθε προοδευμένης πολιτείας. Ἐγείνη Σχολικὰ κτίρια, σχολιατροὶ διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς υγείας τῶν μαθητῶν, υγιεινοὶ στρατώνες, φυλακές, ἐργοστάσια Νοσοκομεῖα, Σανατόρια, Διαγνωστικὰ Ἰνστιτούτα, Νοσοκομεῖα καταπολεμήσεως ἀφροδισίων νοσημάτων, Λοιμοκαθαρτήρια, Ἀπολυμαντήρια, υγιεινὰ μέτρα ἐντὸς τῶν πόλεων, (Ἐδραγωγεία, Ἐπόνομοι, καθαριότης ἐπιβλεψις παρασκευῆς καὶ συντηρήσεως φαγητῶν, τροφίμων) καὶ πολλὰ ἄλλα ἀποτελοῦν τὰς φροντίδας τῶν ἀρχῶν κάθε προοδευτικῆς καὶ πολιτισμένης κοινωνίας. Ὅλα αὐτὰ τὰ μέτρα ποὺ πρέπει νὰ λαμβάνωνται καὶ παρὰ τῶν ἀτόμων καὶ παρὰ τῆς πολιτείας, συντελοῦν στὴν πρόληψιν ἀναπτύξεως καὶ στὸν περιορισμὸν τῶν διαφόρων λοιμωδῶν νόσων.

Τῶν νόσων δηλαδὴ ποὺ ὀφείλονται στὰ μικρόβια.

Σκοπὸς τῆς Ἐγείνης εἶναι καὶ ἡ πρόληψις τῆς ἀναπτύξεως τῶν λοιμωδῶν νόσων στὰ ἄ-

Ο ΧΙΤΩΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Ὁ χιτὼν τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἄραφος, τὸν ὁποῖον ἔπαιξαν εἰς τοὺς κύβους οἱ στρατιῶται τοῦ Πιλάτου ἐκτίθεται κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων εἰς κοινήν θῆαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀρζαντέιυ ἔξω ἀπὸ τὸ Παρίσι. Εἶναι ἕνας μάλλινος, βαθυκόκκινος, χειροῦφαντος χιτῶν, ὁ ὁποῖος φέρει μεγάλας σκοτεινὰς κηλίδας εἰς τοὺς ὤμους καὶ τὴν ράχιν. Καὶ δὲν εἶναι μόνον ἡ παράδοσις ἢ ὁποία βεβαιώνει ὅτι τὸ ροῦχο αὐτὸ εἶναι τὸ τελευταῖον ἔνδυμα τοῦ Ἐσταυρωμένου. Παρατάσσονται ἀποδείξεις τῶν ὁποίων ἡ θεϊκότης ἀρκεῖ ἴσως νὰ πείσῃ τοὺς μὴ ἀπίστους.

Ἐν πρώτοις τὸ ὕφασμα εἶναι ὅμοιον πρὸς τὰ ἀνατολικά ὑφάσματα τοῦ 1ου αἰῶνος μετὰ Χριστὸν τῶν ὁποίων σώζονται τεμάχια. Ἡ ὕφανσις του προδίδει ὕφανσιν εἰς πρωτόγονον ἀργαλεῖον σπιτιοῦ καὶ εἶναι ὅμοια πρὸς τὴν τῶν χονδρῶν ὑφασμάτων πού ὕφαιναν αἱ γυναῖκες τῶν νομάδων ποιμένων τῆς Ἀνατολῆς. Ἔτσι ἐπαληθεύει ἡ παράδοσις ὅτι ὁ χιτῶν τοῦ Ἰησοῦ εἶχε ὕφανθῆ ἀπὸ τὰ χέρια τῆς Παναγίας. Ἡ κόκκινη βαφή, ὅπως ἐξηκριβώθη διὰ προσφάτων χημικῶν καὶ μικροσκοπικῶν ἀναλύσεων, δὲν εἶνε πορφύρα, ὅπως κατ' ἀρχὴν ἐνομίσθη, ἀλλὰ κοινὴ εὐθνή βαφή χρησιμοποιουμένη διὰ τὰ ταπεινὰ ἔνδυμα τῶν πτωχῶν. Τὸ περιεργον εἶναι ὅτι ὅμοιον ὕφασμα περιέβαλε τὸ σῶμα ἑνὸς ἀνιχωρητοῦ τοῦ Σεραπίου, ὁ ὁποῖος ἔζησεν ἑκατὸν περίπου ἔτη μετὰ τὸν Ἰησοῦν καὶ τοῦ ὁποῖου ὁ ταριχευμένος νεκρὸς, ἀνακαλυφθεὶς εἰς τὴν Θηβαΐδα, φυλάσσεται εἰς τὸ μουσεῖον Γκυμέ, κοντὰ εἰς τὸ σῶμα τῆς Θαΐδος. Αἱ

μαῦραι κηλίδες τοῦ χιτῶνος ὑποβλήθεισαι εἰς χημικὴν ἐξέτασιν ἐξηκριβώθη ὅτι εἶναι σύγχρονοι πρὸς τὸ ὕφασμα καὶ ὀφείλονται εἰς ἀνθρώπινον αἷμα. Ἡ δὲ θέσις αὐτῶν ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὰς φορικτὰς πληγὰς τῆς ράχως καὶ τῶν ὤμων τοῦ Ἐσταυρωμένου ἐκ τῆς μαστιγώσεως καὶ πρὸς τὰς σταγόνας πού ἔπεφταν ἀπὸ τὸν ἀκάνθινον στέφανον.

Ἡ παράδοσις βεβαιώνει ὅτι ὁ χιτῶν ἠγοράσθη ἀπὸ τὸν στρατιώτην εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαχεν ὑπὸ ἑνὸς τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ. Τὸ ἱερὸν κειμήλιον διετηρήθη εὐλαβῶς ὑπὸ τῶν πρώτων Χριστιανικῶν κοινοτήτων μέχρις ὅτου Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας ἢ κάποιος ἐκ τῶν διαδόχων του μετέφερε τὸν χιτῶνα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐφυλάσσετε, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ αὐτοκράτειρα Εἰρήνη προσέφεραν αὐτὸν εἰς τὸν Καρολομάγνον. Οὗτος παρέδωκε τὸν χιτῶνα πρὸς φύλαξιν εἰς τὴν κόρην του Θεοδράτην, ἡ ὁποία ἦτο ἡγουμένη τῆς Μονῆς τοῦ Ἀρζαντέιυ. Αὐτὸ συνέβη κατὰ τὸ ἔτος 800. Ἐκτοτε ἀναρίθμητοι θρησκευτικαὶ πράξεις πιστοποιοῦν τὴν συνεχῆ παρακαταθήκην τοῦ κειμηλίου εἰς τὴν ὡς ἄνω μονήν.

Βασιλεῖς καὶ βασίλισσαι τῆς Γαλλίας μετέβαιναν νὰ προσκυνήσουν τὸ ἱερὸν λείψανον, κατὰ τὰς χαλεπὰς δὲ ἡμέρας περιεφέρετο τοῦτο ἐν λιτανεῖα διὰ μέσου τοῦ λαοῦ.

ΚΙΚΗ ΣΚΑΡΑΚΗ

Τάξις Ἡ' Γαλλικοῦ

τομα καὶ τὰς κοινωνίας.

Ἐπιθυμία ἢ ἕνεργεια σημαίνει κοινωνίαν δημιουργικὴν, πολιτείαν εὐήμερουσαν, φυλὴν ἀκμαίαν καὶ ἐπιβαλλομένην.

Ἡ εὐγονία ἢ ἕγιεινή τῆς φυλῆς ἐξέρχεται τὰς πράξεις ἢ ἕνεργείας τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, αἵτινες ἀσκοῦν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς βελτιώσεως ἢ χειροτερεύσεως τῶν φυλετικῶν ιδιοτήτων, τῶν μελλουσῶν γενεῶν μιᾶς φυλῆς. Ἡ ἀνάγκη λήψεως μέτρων διὰ τὴν εὐγονίαν ἢ βελτίωσιν τῆς φυλῆς ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ παλιά. Ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι ἱστορία τῶν προσπαθειῶν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς βελτίωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου ὕλικου, εἴτε διὰ προληπτικῶν μέτρων ὅπως εἶναι ἡ ἀγωγή εἴτε διὰ κατασταλτικῶν ὅπως εἶναι τὰ ἔθη καὶ οἱ νόμοι. Ἄν ἡ ἀνθρωπότης θέλει νὰ εἶναι κυρία τῶν τυχῶν τῆς πρέπει νὰ φροντίζῃ ὥστε νὰ πυκνῶνουν τὰς τάξεις τῶν μελλουσῶν γενεῶν ἄτομα προικισμένα με σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ὕγεια καὶ ῥώμην γιὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ βελτίωσις τῆς φυλῆς καὶ διὰ τούτων ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος. Γι' αὐτὸ καὶ σήμερον βλέπομεν διάφορα κράτη νὰ θεσπίζουν διάφορα νομοθετήματα συναφῆ με τὴν βελτίωσιν ταύτην.

Ἐξ ὅλων αὐτῶν φαίνεται ὅτι ἡ ἀξία τῆς ὕγείας στὰ ἄτομα καὶ τὰς κοινωνίας εἶναι μεγάλη. Ἄν ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου ἀποτελεῖται ἀπὸ 4 παράγοντας—ἕγεια, νειᾶτα, πλοῦτη, δόξαν-καὶ παρασταθῆ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 1000 πού ἔχει καὶ αὐτὸς 4 ψηφία, ἡ ἕγεια θὰ ἔχη τὴν θέσιν τοῦ πρώτου σημαντικοῦ ψήφου 1 καὶ ὅταν λείπῃ ὅλοι οἱ ἄλλοι παράγοντες εἶναι μηδενικοί. Ἐνῶ ὅταν ὑπάρχει ἡ ἕγεια ὑπάρχει ἔστω καὶ μία μονὰς εὐτυχίας.

Ἡ ἀνθρωπότης σήμερα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἥρωας τῶν πεδίων τῆς Ἐπιστήμης πολλοὺς πού τόσα ἀνεκάλυψαν καὶ ἀνακαλύπτουν πρὸς ὄφελος ἀλλὰ καὶ πρὸς καταστροφήν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἄλλ' ἂν ἀνήκει τιμὴ καὶ δόξα σ' αὐτοὺς πολὺ μεγαλυτέρα θὰ ἀνήκῃ σὲ ἐκείνους πού μαλακώνουν τὸν πόνον καὶ φέρουν σωτηρίαν στὴν ἀνθρωπότητα.

Γι' αὐτὸ τὰ ὀνόματα τῶν Παστέρ (μὲ τὰ ἐμβόλια) Φλέμινγκ, μὲ τὴν Πενικιλίνην, Βάικσμαν μὲ τὴν στρεπτομυκίνην καὶ τόσων ἄλλων θὰ λάμπουν στὴν αἰωνιότητα καὶ εὐλαβικὰ θὰ προσφέρονται μὲ εὐγνωμοσύνην ἀπ' τὰ ἑκατομύρια πού ἔσωσαν καὶ πού θὰ σώζουν.

Ὁ μέγας Κρήσιος ζωγράφος

Πολύ νέος ξεκίνησε ἀπὸ τὴν πατρίδα του τὴν Κρήτην γιὰ τὴν Βενετιάν μετὸν πόθο νὰ καλλιεργήσῃ τὴν τέχνην τῆς ζωγραφικῆς ποὺ ἀπὸ πολὺ ἔνωρίς εἶχε αἰχμαλωτίσει τὴν παιδικὴν καρδίαν του. Ἡ Βενετία τότε—τὸν 16ον αἰῶνα—βρισκόταν στὶς δόξες τῆς. Ἐκεῖ πίστεψε ὁ νεαρὸς Δομένικος μετὴν φλογερὴν ψυχὴν πὼς θὰ μπορούσε νὰ ἐκανοποιήσῃ τὴν μεγάλην του δίψαν γιὰ τὴν ζωγραφικὴν. Ἐπειτα ἀπὸ πολλὰς δυσκολίας κατώρθωσε νὰ μῆ ὡς μαθητευόμενος εἰς τὸ ἐργαστήρι τοῦ μεγάλου ζωγράφου Τιτσιάνου. Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1570 ὁ Θεοτοκόπουλος ἐγκαταλείπει τὴν Βενετιάν καὶ ἔρχεται στὴ Ρώμην.

Στὴ Ρώμην ξεκαθαρίστηκαν μέσα του σχεδὸν τελειωτικὰ οἱ ἀμφιβολίες καὶ οἱ δισταγμοὶ γιὰ τὴν καλλιτεχνικὴν του κατεύθυνσιν. Ἐνοιώσε πολὺ δυνατὴ τὴν φωνὴν τῶν ἐνδόξων προγόνων του, τὴ φωνὴν τοῦ Βυζαντινοῦ νὰ τὸν καλῇ. Τὸ φῶς ποὺ φώτιζε τὴν ψυχὴν του ἐρχόταν κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὰ παιδικὰ του χρόνια.

Στὴ Ρώμην ὁ μέγας ζωγράφος τῆς Κρήτης βρῆκε ἐπὶ τῆλους τὸν δρόμον του καὶ τὴν τελειωτικὴν ἀποκρυστάλλωσιν τῆς καλλιτεχνικῆς του προσωπικότητος.

Τὸ 1577 φτάνει στὴν Ἰσπανίαν ἔπου δημιουργεῖ ἐξαιρετικὸν πίνακα καὶ ἀναγνωρίζεται ἡ μεγάλη του ἀξία. Τὴν τελευταίαν καὶ δοξασμένην περίοδον τῆς ζωῆς του ποὺ τὸν ἀνέθεσε στὸ μεσουράνημα τῆς καλλιτεχνικῆς του δόξης, δὲν τὴν ταράσσει πιά καμμιά ἀμφιταλλάντευσις, κανένας δισταγμὸς. Ὁ Θεοτοκόπουλος βαδίζει σταθερὰ καὶ ἀκλόνητα γιὰ τὴν κατάκτησιν καὶ ολοκλήρωσιν τοῦ μεγάλου καλλιτεχνικοῦ του ὄραματισμοῦ.

Παρ' ὅσας τις ἀχαριστίας τις ἀντιδράσεις καὶ στενοχώριες ποὺ κι' ἐδῶ συναντᾷ ὁ Θεοτοκόπουλος δουλεύει ἐντατικὰ μετ' ἐνθουσιασμὸν καὶ τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο τὰ μεγάλα του ἔργα ἀντικρύζουν τὸ φῶς τῆς δημιουργίας.

Μὲ τὸ δυνατόν χρωστήρα του ὁ Γκρέκο ἤνοιξε εἰς τὸ ζενιθ τῶν οὐρανῶν τὰ παράθυρα τοῦ κόσμου τῶν πλέων ὑψηλῶν καὶ τολμηρῶν ἰδεῶν καὶ μᾶς ἐχάρισε μέσα ἀπὸ τὰ πλαίσια τῶν πινάκων του τὴν λάμψιν τοῦ μεγαλείου των. Μὲ ταχεῖας κινήσεις, μετ' ἁφθαστες, μετ' ἐλαφρὸν καὶ καθαρὸν σχέδιον, μετ' ἐξαιρετικὸν χρωματισμὸν, δημιουργεῖ θεληματικὰς παραστάσεις πλήρεις δυνατῆς ζωῆς καὶ κάποτε ταρραγμένων αἰσθημάτων. Τὰ πρόσωπα τοῦ Γκρέκο πιστεύουν στὸ οὐράνιον αὐριον καὶ τὸ ἐλέπουν μετ' καθαρὸν φῶς. Εἶναι πρόσωπα ἐξαυλωμένα ποὺ δίδουν τὴν ἐντύπωσιν φλογῶν αἱ ὁποῖαι ἀνυψοῦμεναι ἐξαφανίζονται εἰς τὸ ἀπειρον τοῦ οὐρανοῦ καὶ μέσα στὴν λαμπρότητα τοῦ θεικοῦ μεγαλείου.

Στὶς 7 Ἀπριλίου τοῦ 1614 τὸ πνεῦμα τοῦ μεγάλου ζωγράφου τῆς Κρήτης πέταξε στὴν αἰώνια Πατρίδα του ποὺ τόσο πολὺ τὴν ἀναζητοῦσε στὰ τελευταία χρόνια τῆς ζωῆς του. Μόνον αὐτὸς μέχρι σήμερον γεννήθηκε στὴν Ἑλλάδα. Τὴν τίμησε, τὴν ἀνύ-



Διαμερισμός τῶν ἱματίων

Ἀντίγραφον ἀπὸ τὸν περίφημον πίνακα τοῦ Μεγάλου Κρητὸς Ζωγράφου Θεοτοκοπούλου (Γκρέκο), ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ καὶ καλλιτέχνου κ. Παπαδημητράκη Γεωργίου

ΤΟ ΔΕΙΛΙ

Γαλήνη σκορπιέται τριγύρω
ὁ ἥλιος ποὺ χάθηκε στὴν δύση
ἄφηκε τὴν πνοήν του κι' ὅλο μύρον
φαίνεται πὼς ἐσκόρπισε στὴν πλάνα φύσιν.

Πὼς μετ' ἁφθαστες ἡ σιγαλιά
μετ' ἐνθουσιασμὸν τῆς αὔρας μυρωμένη
μιά μόνον ἀκούγεται λαλιά
ποὺ ὡς τ' αὐτιά μου φθάνει μαγεμένη.

ΕΛΕΝΗ ἸΩΑΝ. ΚΟΥΡΙΝΟΥ

Ζ' Γυμνασίου Ἁγίου Νικολάου Κρήτης

φωσε, μετ' ἰδιαίτερα δόξασε καὶ ἀποθανάτισε τὴν Κρήτην, ἡ ὁποία γιὰ τὸ ἄστρο ποὺ πρόσθεσε στοὺς εὐρεῖς οὐρανοὺς τῆς τέχνης, πρέπει νὰ ὑπερηφανεύεται!.

ΑΓΟΡΑΣΤΑΚΗ ΠΟΠΗ Ζ Πρ. Γ.Θ.Χ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρελθόντος μηνὸς Μαρτίου παρουσιάσθη ζωηρὰ μαθητικὴ ἀθλητικὴ κίνησις ἡ ὁποία ἐχαιρετίσθη ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τοῦ φιλάθλου μαθητικοῦ κόσμου.

Τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν κ. κ. Γυμναστῶν μας ἤρ- χισεν ἡ διεξαγωγὴ τῶν κατ' ἔτος διεξαγουμένων, μετα- ξὺ τῶν Γυμνασίων τῆς πόλεώς μας, πρωταθλημάτων καλαθοσφαίρας καὶ Βόλλεῦ μπάλλ.

Ἐπονήφριοι πρωταθλήτρια διὰ τὸ Βόλλεῦ ἦσαν αἱ ομάδες : Αου Γυμν. Ἄρρ. Χανίων. Βου Γυμν. Ἄρρ. Χανίων. Ἰδιωτικοῦ Γυμν. Παπαϊωάν- νου καὶ Ἄρρ. Ἐμπορικῆς Σχολῆς. Διὰ τὸ πρωτά- θλημα μεταξὺ Ἄρρῶν Γυμνασίου Θηλ. καὶ Θηλ. Ἐμπορ. Σχολ. διὰ τὸ πρωτάθλημα μεταξὺ Θηλέων.

Διὰ μὲν τὸ πρωτάθλημα μεταξὺ Ἄρρῶν, αἱ ομάδες τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Βου Γυμνα- σίου εἰσηλθόν εἰς τὰ τελικὰ νικήσασαι ἀμφοτέραι. Ἡ μὲν Ἐμπορικὴ Σχολ. τὸ ἰδιωτικὸν Γυμνάσιον μὲ 2—0 σετ. Τὸ δεῦτερον Γυμν. τὸ πρῶτον μὲ (2—1) σετ.

Τὰς περισσώτερας πιθανότητας νίκης συγκεντρῶ- νει ἡ οὐμάς τῆς Ἐμπορ. Σχολῆς. Διότι μὲ τὰς τελευ- ταίας καταπληκτικὰς ἐμφανίσεις τῆς κατέστη ἀνίκη- τος. Οὕτω αἱ νίκαί τῆς, δις ἐπὶ τῆς οὐμάδος τῆς 5ης Μεραρχίας, καὶ ἀνὰ μιὰ ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν οὐμάδων τοῦ Κύδωνος (2—0) καὶ Ἀστέρως (2—0) σετ., τὴν παρουσιάζουν ὡς βεβαίαν πρωταθλήτριαν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ οὐμάς τοῦ Βου Γυμνασίου, ἡ ὁποία διαθέτει δυναμικὰ στελέχη καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἐξ ἴσου ἰσχυρά, θὰ κατέλθῃ μὲ ἀποφασιστικότητα διὰ νὰ κα- τακτήσῃ ἐκ νέου τὸ πρωτάθλημα. Ὡς γνωστὸν πε- ρουσινὴ πρωταθλήτρια ἀνεδείχθη ἡ οὐμάς τοῦ Βου Γυμν. νικήσασα τὴν ἀντίστοιχον οὐμάδα τῆς Ἐμπο- ρικῆς μὲ 2—1 σετ.

Κατόπιν τούτων ὁ ἐφετεινὸς τελικὸς ἀγὼν τοῦ πρωταθλήματος ἀναμένεται μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέ- ροντος.

Παράλληλα μὲ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πρωταθλή- ματος Ἄρρῶν ἐληξε τὸ πρωτάθλημα Θηλέων. Πρωταθλήτρια ἀνεκηρύχθη ἡ οὐμάς τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς νικήσασα τὴν οὐμάδα τῶν Θηλέων μὲ (2—0) σετ.

Θαυμάσια ἀπέδωσεν ἡ μαθήτρια τοῦ Γυμνασίου Θηλέων Δεσποινὶς Μποτονάκη, ἡ ὁποία μὲ τὸ ἀρίστως τεχνικὸν παιγνίδι πὺ ἀντέπυξεν, ἐθανμά- σθη ἰδιαιτέρως ἀπὸ τοὺς θεατὰς καὶ ἔσωσε τὴν οὐ- μάδα τῆς ἀπὸ μιὰ πιὸ βαρεῖα ἦττα.

Ἡ νίκη ὀφείλεται εἰς τὴν μαθήτριαν Καλλι- γιάννην τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία μὲ τὰ καταπληκτικὰ ἀλλὰ καὶ ἀποτελεσματικὰ σερβί τῆς κατώρθωσε νὰ ἐπιφέρῃ σύγκρισιν εἰς τὴν ἀντίπαλον οὐμάδα, ἀποτελέσμα τῆς ὁποίας ἦτο ἡ χαλάρωσις τοῦ ἠθικοῦ καὶ ἡ ἀσυνεννόησις.

Αἱ ομάδες : Νικήτρια : Στρογγυλάκη, Κιου- σεντεροῦ, Καλλιγιάννη, Βακάκη, Βαλαδάκη, Χα- ριτάκη,

Γυμνασίου Θηλ. Μποτονάκη, Γιαννουδάκη,

Μελωδικὰ χτυπᾶ ἡ καμπάνα τῆς ἐκκλησιᾶς, στέλλοντας παντοῦ τὸ γλυκὸ μήνυμα τῆς χα- ρᾶς καὶ τῆς ἀγάπης.

Καταγάλανος ὁ οὐρανὸς γελᾶ χαρούμενος. Τὸ πρῶν δροσάτο ἀεράκι τὸν σκούπισε προ- σεκτικὰ ἀπὸ τῆς λίγης τοῦφφης, τὰ συννεφάκια, στερνὰ ἀπομεινάρια τοῦ χειμῶνα. Σχίζου, τι- τιβίζοντας χαρούμενα τὸν ἀέρα, μαῦρα χελιδό- νια, καὶ στὴ θάλασσα ἀπὸ πάνω ἀργοπετοῦν νωχελικὰ κάτασπροι γλάροι. Καμαρώνει φορ- τωμένη μ' ἑκατόφυλλα ἢ τριανταφυλλιά πλάϊ στὸν ἄσπρο κρίνο πὺ στέκεται περήφανα. Κι' ἡ καμπάνα τῆς Ἐκκλησιᾶς χτυπᾶ μελω- δικὰ στέλλοντας παντοῦ τὸ γλυκὸ μήνυμα τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἀγάπης.

Πάνω στὸ καταπράσινο τῆς ἐξοχῆς γρασι- δι, στρώθηκε ἡ φαμίλλια μὲ τραγούδια καὶ γέ- λια καὶ τ' ἀρνί τιγοψήνεται στὴ σοῦβλα, εὐωδι- ἀζοντας τὸν τόπο καὶ σμίγοντας τὴν μυρωδιά του μὲ τ' ἄρωμα τῆς νιόκοπης δάφνης. Στὴ φρουτιέρα ἕνα—ἕνα, ὀλοκόκκινα τ' αὐγὰ γυα- λίζουν προκλητικὰ στὸ λαίμαργο πιτσιρίκο. Καὶ τὰ μυζιθρένια καλιτσούνια καὶ τ' ἀφράτα κουλουράκια κι' οἱ μεγάλες ροδοψημένες κου- λοῦρες πὺ νανουρίζουν στὴν ἀγκαλιά τους κοριτσάκια μὲ κόκκινους φιόγκους στὰ μαλλιά. Ἡ χαρὰ κι' ἡ ἀγάπη πὺ σκορπᾶ τῆς ἐκκλη- σιᾶς τὸ σήμαντρο φθάνει καὶ δῶ καὶ ζεσταίνει τῆς καρδιᾶς ὄλων καὶ τὰ μάτια χαμογελοῦν, τὰ χεῖλη τραγουδοῦν, οἱ καρδιᾶς ἀγαποῦν.

Καὶ στὸν οὐρανὸ ψηλά, τόσο ψηλά πὺ ὁ ἄνθρωπος δὲν τὰ βλέπει, χιλιάδες μικρὰ ἀγγε- λούδια, μὲ γαλάζια μάτια καὶ δαντελωτὲς φτεροῦγες, χορεύουν καὶ χαίρονται γιὰ τὴ χα- ρὰ καὶ τὴν ἀγάπη πὺ ξαπλώθηκε ξαφνικὰ στὴ γῆ, Στὴ γῆ πὺ ὡς τὰ χθὲς βασίλευε τὸ μῖσος καὶ ἡ θλίψη.

Καὶ τὸ παιδί τῆς ἐκκλησιᾶς, κάτω στὴ γῆ, κτυπᾶ, ὀλοένα πιὸ δυῶτά, τὴν καμπάνα, γιὰ νὰ φτάσῃ πιὸ μακρὰ τὸ μήνυμα τῆς χα- ρᾶς καὶ τῆς ἀγάπης. Τὸ μήνυμα τῆς ζωῆς: Χριστὸς ἀνέστη!

Θ. ΜΟΥΝΤΟΚΑΛΑΚΗΣ Ηβ' Πρακτ.

Πετροάκη, Κουλιεράκη, Ζεοβάρη, Ἀναγνωστάκη.

Α'. Γ. Ἄρ. Χανίων—Β'. Γ. Ἄρ. Χανίων 4-2

Μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος διεξήχθη τὴν 6ην Ἀπριλίου ὁ φιλικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῶν οὐμάδων ποδοσφαιριστῶν Αου καὶ Βου Γυμ. Ἄρρ. Χανίων. Νικήτρια ἀνεδείχθη, κατόπιν ἑνὸς μετριοτάτου ἀγῶ- νος, ἡ οὐμάς τοῦ Αου Γυμνασίου μὲ 4 τέρματα ἔναντι δύο. Πρῶτον ἡμίχρονον 1—1.

Νικήτριαι: Σγουρὸς Ἐμμ., Σχοτιδάκης Ν., Πα- παδάκης Ἰω., Νταργατζάκης, Λιονάκης Ἐλ., Ἀν- δριανάκης, Κελαϊδῆς Ἐλ., Μαρσαμᾶς Ι. Πετροάκης Ν. Τζικουνάκης, Μπραουδάκης. Ο ΦΙΛΑΘΛΟΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΘΡΑΝΙΟΥ

Ὁ καθηγητὴς πρὸς τοὺς θορυβοῦντας μαθητὰς:
Τὶ εἶναι βρῆ ὁ θόρυβος;

Ἔνας μαθητὴς μὲ ἀφέλεια: Εἶναι ὄνομα οὐσιαστικό β' κλίσεως, Κύριε.

Ὁ Καθηγητὴς πρὸς τὸν μικρὸν μαθητὴν: Πές μου παιδί μου ἓνα φυτοφάγο ζῷο.

Ὁ μαθητὴς: Τὸ πρόβατο Κύριε.

Ὁ Καθηγητὴς: Μπράβο, πές μου ἄλλο ἓνα ζῷο, φυτοφάγο.

Ὁ μαθητὴς: Ἔνα ἄλλο πρόβατο Κύριε.

Α. ΝΟΥΛΑ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ

Στ' Καστ. Πεδιάδος

Ὁ Δάσκαλος λέει στὴν ὥρα τῆς γραμματικῆς:
Δὲ μοῦ λὲς Μιχάλη ξέρεις νὰ μοῦ πῆς μιὰ λέξη μὲ πολλὰ ὄμικρον. Μάλιστα Κύριε. Γκooooool.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Γ. Β. Β. Γ. ΑΧ

Στὸ σχολεῖο:

Ποῖο εἶναι τὸ σχῆμα τῆς γῆς;

Δὲν..... ξέρω

Πῶς εἶναι τὰ σκουλαρίκια τῆς μητέρας σου; Τετράγωνα.

Δὲν ἔχει ἄλλα σκουλαρίκια;

Ἔχει κάτι ἄλλα στρογγυλά γιὰ τὶς Κυριακὲς.

Ἄ! μπράβο.. Πές μου τώρα λοιπὸν πῶς εἶναι ἡ γῆ; Τετράγωνη τὶς καθημερινὲς καὶ τὶς Κυριακὲς στρογγυλή.

Ὁ Καθηγητὴς στὸ μάθημα τῶν Φυσικῶν ρωτᾷ εἓνα μαθητὴν:

—Δὲν μοῦ λὲς παιδί μου τί ὀνομάζομεν γωνιακὴ ταχύτητα;

Καὶ ὁ μαθητὴς ἀπαντᾷ:

—Τὴν ταχύτητα ποὺ παίρνει μιὰ γωνία κύριε.... ὅταν χαλάει.

—Καθηγητὴς: Γιατί παιδί μου δὲν ἔγραψες τὸ μάθημά σου;

—Μαθητὴς: Γιατί κύριε... ἀφοῦ τὸ γράφει τὸ βιβλίο μου δὲν εἶναι περιττὸν νὰ τὸ γράψω καὶ στὸ τετράδιο; Χρειάζεται ἔξ ἄλλου καὶ λίγη οἰκονομία.

—Καθηγητὴς: Τὶ ὀνομάζομεν Τάκη λυρικήν ποιήσιν.

—Τάκης: Κύριε λυρικήν ποιήσιν ὀνομάζομεν... Μᾶλλον γιὰ νὰ σᾶς προσαρμόσω καλύτερα, σᾶς λέω ὅτι τὸ δακτυλίδι τῆς μαμᾶς μου ἀποτελεῖται ἀπὸ λυρικὸν ποῖόν.

ΚΑΤΙΝΑ ΛΑΜΠΡΙΝΟΥΔΑΚΗ

Ζ' Κλασσικοῦ Γυμν. Θηλ. Ρεθύμνης

Μαμά, ρωτάει ἡ Ἐλενίτσα, γιατί ὅταν βρέχει δὲν βγαίνει ὁ ἥλιος;

Κουτὴ εἶσαι καὶ ρωτᾶς, τῆς λέει ὁ ἀδελφός της. Δὲν τὸν ἀφήνει ὁ Θεὸς νὰ βγῆ, γιὰ νὰ μὴ βραχῆ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΚΟΡΗΣ

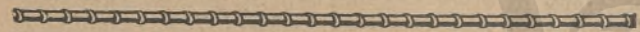
Τὰ λουλούδια ποὺ τόσο ἀγαποῦσες
τὸ κρεβάτι σου γύρω γεμίζουσιν
τώρα αὐτὰ ποὺ μ' ἀγάπη φιλοῦσες
σὲ φιλοῦνε καὶ γύρω σκορπίζουσιν
κάποιο ἄρωμα τόσο γλυκὸ
στὸν δικό σου χωρισμό.

Σὲ φιλοῦνε ἀγνὸ κοριτσάκι
τ' ἀπαλὰ γιασεμιά τῆς αὐλῆς
τὸ λευκὸ μυρωμένο κρινάκι
ἢ χαρὰ τῆς λεπτῆς σου ψυχῆς
καὶ τοῦ κήπου τὰ δένδρα μιλοῦν
ποὺ θλιμμένα θὰ σὲ χωριστοῦν.

Κι' ὅμως τίποτα πειὰ δὲν σ' ἀρέσει
οὔτ' ἡ βρύση κι' ὁ κήπος ποὺ κλαίνε
οὔτε τ' ἀνθία ποὺ χάμω ἔχουν πέσει
καὶ πικρὸ τραγουδάκι σοῦ λένε.
Ἡ ψυχὴ σου μακρὰ ταξιδεύει
καὶ στὸν πόνο τριγύρω ἀναδεύει.

ΜΑΝΩΝΗΣ Α. ΚΟΥΡΙΝΟΣ

Γυμνάσιο Ἁγίου Νικολάου.



καὶ σβύσει.

Μιά μέρα ὁ Νίκος εἶπε στὴ μαμά του. Φαίνεται, μαμά, πῶς οἱ ἀρχαῖοι ἦταν πολὺ πιὸ μορφωμένοι ἀπὸ μᾶς;

Πῶς τὸ κατάλαβες, παιδί μου; τὸν ρωτᾷ ἡ μητέρα του.

Ἄφοῦ ἤξεραν ὅλοι τους τόσο καλὰ τ' ἀρχαῖα ἐλληνικά, ἐνῶ σήμερα, βλέπεις, τὰ ξέρουν μόνον οἱ καθηγητὰί.

Ὁ καθηγητὴς μαλώνει τὸ Βασίλη καὶ τοῦ λέει: Καημένε Βασίλη, δὲν κατόρθωσες καὶ σὺ νὰ πῆς ποτὲ δυὸ λέξεις μάθημα. Ὅταν σὲ βγάλω πάντα σκύβεις καὶ μένεις ἄφωνος.

Καὶ ὁ Βασίλης μὲ ἔτο μότση ἀπαντᾷ:

Ἄπό... σεβασμὸ σὲ σᾶς Κύριε καθηγητὰ!

Ὁ καθηγητὴς: Γιὰ πῆς μου Γιάννη πῶς σχηματίζονται οἱ σταγόνες τῆς πρωϊνῆς δροσιάς;

Ὁ Γιάννης: Ἡ γῆ ὅπως ξέρομε περιστρέφεται. Ἐ! Φυσικὸ εἶναι, κύριε καθηγητὰ, ὕστερα ἀπὸ τόσες βόλτες ποὺ κάνει, νὰ κουρασθῆ, νὰ ἰδρώσῃ κι' ἔτσι νὰ σχηματιστοῦν οἱ σταγόνες τῆς δροσιάς.

ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΑΚΗ ΕΛΛΗ

Ἡ' Κλασσικο Γ. Θ. Ρ.

Δάσκαλος: Ἄν πάρω μιὰ πατάτα καὶ τὴν κόψω σὲ τέσσερα κομμάτια θὰ ἔχω τέταρτα. Ἄν τὸν κόψω σὲ ὀχτὼ θὰ ἔχω ὄγδοα κι' ἂν τὴν κόψω σὲ δεκάξη τι θὰ ἔχω;

Μαθητὴς: Πουρὲ πατάτα Κύριε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Εα Β' Γ. Α. Χ.

Ἀφ' ὅτου οἱ μαθηταὶ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν ν' ἀποκτήσουν, καὶ αὐτοὶ ἓνα μέσον, ἓνα ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐξέθετον τὰς σκέψεις των, τὰς ἐντυπώσεις των ἀπὸ τὸν κύκλον τῆς μαθήσεώς των καὶ τῆς καθ' ὅλου μαθητικῆς των ζωῆς καὶ γενικῶς ἀφ' ὅτου ἡσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην νὰ ἐξωτερικεύσουν πᾶν ὅ,τι δονεῖ τὴν συνείδησιν, τὴν σκέψιν των καὶ δημοσιεύοντες τοῦτο νὰ τὸ θέσουν τοιοῦτοτρόπως ὑπὸ τὴν κρίσιν μικρῶν, καὶ μεγάλων, ἀπὸ τότε μὲ κατέχει ἓνα αἰσθημα αἰσιοδοξίας καὶ συνάμα ὑπερηφανείας διὰ τὴν μαθητικῶσαν αὐτὴν νεολαίαν.

Γιατὶ πράγματι, τὸ νὰ θέλουν οἱ μαθηταὶ νὰ δημοσιεύουν θέτοντες τοιοῦτοτρόπως ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν ἄλλων πᾶν ὅ,τι ἀπασχολεῖ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν των, σημαίνει ὅτι πρόκειται περὶ νέων οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην πνευματικῶν ἀπολαύσεων προερχομένων ἀπὸ ἀνάλογον προσπάθειαν, ἀλλὰ καὶ περὶ ἀνθρώπων μὲ αὐτοπεποιθήσιν καὶ πίστιν δι' ὅσα πρόκειται νὰ θέσουν ὑπὸ τὴν

κρίσιν τῶν ἄλλων διὰ τοῦ μαθητικοῦ των περιοδικοῦ.

Καὶ δὲν εἶναι μικρὸ πρᾶγμα τὸ νὰ βλέπη κανεὶς νέους γεμάτους αὐτοπεποιθήσει, γεμάτους λεβεντιά, πρὶν ἀκόμη ἐγκαταλείψουν τὰ μαθητικὰ θρανία, ἐτοιμοὺς νὰ συζητήσουν, νὰ διατυπώσουν γνώμας καὶ γενικῶς νὰ κινηθοῦν μὲ εὐστροφίαν μέσα εἰς τὰ πλαίσια τοῦ κόσμου τῆς μαθήσεώς των καὶ τῆς ψυχῆς των.

Τώρα λοιπὸν τοῦ πραγματοποιεῖται μὲ τὸ παρὸν τεύχος ἡ προαποφασισθεῖσα συνεργασία καὶ ἡμῶν τῶν Ἐμπορικῶν Σχολῶν μὲ τὴν προσφιλεῖ μας «Μαθητικὴ Ἠχώ» χαιρετίζω τὸ σπουδαῖο τοῦτο γεγονός ὡς ἓνα ἀριστον οἰωνόν διὰ τὸ μέλλον τῆς μαθητικῆς νεολαίας μας.

Θὰ ἦτο δὲ περισσώτερον εὐτυχὲς τὸ γεγονός τοῦτο, ἐάν καὶ οἱ τῶν ἄλλων Ἐμπορικῶν Σχολῶν τῆς Κρήτης θελήσουν νὰ συνεργασθοῦν μὲ ἡμᾶς διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ἐμφάνισιν τοῦ κοινοῦ μας πλέον μαθητικοῦ Περιοδικοῦ.

Σ. ΣΤΑΥΡΙΑΝΑΚΗΣ

Διευθυντῆς Ἐμπορ. Σχολῆς Χανίων

Ποία ἡ σημασία τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας διὰ τὴν πρόδον μιᾶς κοινωνίας

Ἐνα ἀπὸ τὰ κύρια θέματα, τὰ ὁποῖα δίδουν καὶ παίρνουν στὸν καθημερινὸ βίον μεταξύ ὄλων τῶν τάξεων τῶν ἀνθρώπων, εἴτε οὗτοι ἀνήκουν εἰς τοὺς μεγαστάνους τοῦ πλοῦτου εἴτε κατέχουν τὴν κατωτέραν βαθμίδα τῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς, εἶναι ἀνεμφισθητῆς τὰ οἰκονομικὸν πρόβλημα.

Ἐν τούτοις ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι σκαματοῦν γιὰ νὰ μελετήσουν καὶ νὰ διερευνήσουν, ὅπως κάνουν οἱ μαθηματικοί, τὸ πρόβλημα τοῦτο. Οἱ πλεῖστοι ἀρκοῦνται εἰς τὸ νὰ ὑποφέρουν τὴν ἐκ τούτου δημιουργουμένην ἀδήριτον κατάστασιν χωρὶς νὰ τὸ ἐξετάζουν. Καὶ ὅμως χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ ὑποτιμήσωμεν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας αἱ ὁποῖαι ἀπασχολοῦν τὸν νοῦν τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη ἢ οἰκονομολογία εἶναι παράλληλος πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιστήμας, ἀποτελεῖ δὲ προϋπόθεσιν τούτων διότι τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς ἦτοι ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης τῶν ἀνθρωπίνων ὄντων, ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας δύνανται νὰ ἀναπτυχθοῦν καὶ νὰ προσδεύσων αἱ ἄλλαι ἐπιστήμαι. Ἀπόδειξιν τῆς μεγάλης τῆς σπουδαιότητος ἀποτελεῖ τὸ γεγονός ὅτι οἱ μεγάλοι νόες τῆς ἀρχαιότητος, οἱ ὁποῖοι θυμᾶζονται σήμερον ἀπὸ ὄλων τὸν κόσμον ἠσχολήθησαν μὲ αὐτὴν καὶ ἔγραψαν πολλὰ ἔργα καὶ μελέτας. Ὡς λ.χ. ὁ Πλάτων τὸν Οἰκονομικόν, ὁ Ἀριστοτέλης τὰ Οἰκονομικά, ὁ Ἰσοκράτης τὸν Τραπεζιτικόν, κ. ἄ.

Ἡ λέξις οἰκονομία εἶναι σύνθετος παραγομένη

ἐκ τῶν λέξεων οἶκος καὶ νομή. Ἦτοι ἐξετάζει τὰ τοῦ οἴκου τὸν ὅποιον ἀπαρτίζουσιν ὅλα τὰ χρήσιμα εἰς ἕκαστον ἄνθρωπον πράγματα, δηλαδὴ τὰ σήμερον ὀνομαζόμενα ἀγαθὰ, ὅπως ἀκριβῶς λέγει καὶ ὁ Πλάτων εἰς τὸν Οἰκονομικόν. Οὕτω λέγοντες οἶκον δὲν ἐννοοῦμεν μὲν τὴν λέξιν αὐτὴν τὸ οἰκοδόμημα μόνον, ἀλλ' ἐν γένει κάθε περιουσιακὸν στοιχεῖον (ἄγροϋς, μηχανάς, μετρητὰ κλπ.) νὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς κάποιον. Διὰ τῆς λέξεως δὲ νομή ἐννοοῦμεν τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποιον χρησιμοποιοῦμεν καὶ διαχειρίζομεθα ὅλα τὰ ἀπαρτίζοντα, ὡς εἴσομεν, τὸν οἶκον.

Ἰδιαιτέρως ὅμως χρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα καθίστανται σήμερον αἱ γνώσεις τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, τοῦ κλάδου τούτου τῆς Οἰκονομικῆς ἐπιστήμης, ἦτοι αἱ γνώσεις τοῦ διοικεῖν καὶ διαχειρίζεσθαι τὰ τοῦ οἴκου τῆς Πολιτείας, δηλαδὴ τὸ δημόσιον νοικοκυριόν.

Ὅπως ἓνας οἶκος δύνανται νὰ καταστραφῇ εἴταν οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὸν δὲν γνωρίζουν πῶς νὰ διαχειρίζωνται τὰ ὅσα ἀνήκουν εἰς τὸν οἶκον αὐτόν, καθ' ἕνα τὸν τρόπον εἶναι δυνατόν νὰ καταδαφισθῇ ἐκ θεμελίων ὁ Μεγάλος Οἶκος, ἢ Πολιτεία, εἴταν τὰ μέλη τῆς ἐνεργοῦν χωρὶς τὴν ἐπαρκῆ γνώσιν τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ οἴκου τούτου, ἢ ὁποῖα περιουσία δὲν ἀποτελεῖ τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ σύνολον τῆς περιουσίας τῆς ἀνηκούσης εἰς τὰ μέλη τῆς Πολιτείας.

Ἡ σημασία λοιπὸν τῶν γνώσεων τῆς Πολιτικῆς

Οικονομίας είναι μεγάλη. "Όσον δὲ μεγαλύτερα ἢ σημασία των, τοσοῦτον καὶ ὁ κίνδυνος ἐκ τῆς ἀγνοίας αὐτῶν εἶναι μεγαλύτερος, ὅσον εἰς οὐδεμίαν ἄλλην περίπτωσιν ἐπιστημονικῆς πλάνης, ἢ οἰκονομικῆς πλάνης ἔχει τοιοῦτου εἴδους ἀποτελέσματα, ὥστε ἡ ἱστορία νὰ τὸν ἀναγράφη μὲ τὰ πλέον μελανὰ χρώματα εἰς τὰς σελίδας τῆς.

Τὰ σφάλματα ἐνὸς ἱατροῦ, τὰ ὁποῖα δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι περιωρισμένου ἀριθμοῦ, θάβονται εἰς τοὺς τάφους, ἐνῶ ἕνα σφάλμα ἐνὸς οἰκονομολόγου παραμένει ἐπὶ πολὺν καιρὸν καὶ ἐπιφέρει τὰ θλιβερά του ἀποτελέσματα. "Ας ὁμιλήσωμεν πλέον συγκεκριμένα. Τὰ σφάλματα ἐνὸς ἱατροῦ ἴσως ἐπιφέρουν τὸν θάνατον πέντε, δέκα, ἢ ἔστω εἴκοσι ἀτόμων. "Αναλογισθῆτε ὁμως τί θὰ συνέβαινε ἐὰν ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐνὸς κράτους περιέπιπτε εἰς ἕν οἰκονομικὸν σφάλμα. Ποῖαι αἱ συνέπειαι, ἔταν μάλιστα συμβῆ τὸ ἀνωτέρω εἰς ἕν κράτος τὸ ὁποῖον παίζει ἡγήτορα ρόλον μεταξὺ τῶν ἄλλων κρατῶν, ὡς λ.χ. αἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι; Διμὸς καὶ δυστυχία θὰ ἐνσκήψῃ εἰς τὴν χώραν αὐτὴν ἀλλὰ ἀκόμη καὶ εἰς τὰς ἐξ αὐτῆς ἐξαρτωμένας χώρας; Δεκάδες χιλιάδων ψυχῶν θὰ εὕρουν τὸν θάνατον ἀπὸ τὴν πείνα καὶ τὴν δυστυχίαν.

"Ἐνας λόγος τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πολιτισμοῦ εἰς μεγαλύτερον βαθμὸν ἀπὸ διαφόρους χώρας, εἶναι ὅτι ἐφρόντισαν νὰ ἀναγάγουν τὴν μελέτην τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων εἰς ὅσον τὸ δυνατόν ὑψηλότερον ἐπίπεδον. Παράδειγμα ἡ ἀρχαία Ἑλλάς, ἡ ὁποία δὲν ἀνέπτυξε μόνον τὴν φιλοσοφίαν, τὰς φυσικὰς καὶ μαθηματικὰς ἐπιστήμας ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκονομολογίαν, ὅπως βλέπομεν εἰς τὰ ἔργα τοῦ Ξενοφῶντος, τοῦ Ἀριστοτέλους, τοῦ Ἰσοκράτους κλπ. ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη εἰς δὲ τὴν Ἀγγλίαν ἐφρόντιζον ἤδη ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 19ου αἰῶνος, νὰ διδάσκωνται ὑπὸ εἰδικῶν ἐκλαίκευτῶν—καθηγητῶν εἰς τοὺς ἐργάτας τῶν διαφόρων βιομηχανιῶν αἱ στοιχειώδεις γνώσεις τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας, οὕτως ὥστε νὰ σχηματίσῃ οὗτοι μίαν ὀρθὴν ἀντίληψιν περὶ τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων, καὶ νὰ καταστοῦν οὗτοι ἱκανοὶ νὰ προβαίνουν εἰς τὴν εὐκόλον καὶ ὀρθὴν ἐπίλυσιν τῶν μικρῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα παρουσιάζονται εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν. Καὶ οὐδεὶς ἀμφιβάλλει ὅτι ὁ Ἀγγλος πολίτης τῆς σήμερον δὲν διακρίνεται διὰ τὴν εὐχέριαν μὲ τὴν ὁποίαν χειρίζεται τὰ τοῦ οἰκονομικοῦ του βίου.

"Ὡς συνάγεται ἡ πολιτικὴ οἰκονομία καὶ γενικῶς ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη δὲν ἀποτελεῖ τὸν πέμπτον τροχὸν τῆς ἀμάξης ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ κοινωνία φέρεται πρὸς τὴν πρόοδον. Ἡ γνῶσις τῶν στοιχείων τῆς ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς ὑγιεινῆς εἶναι ἀπαραίτηται διὰ τὴν προφύλαξιν καὶ τὴν διατήρησιν τῆς ζωῆς, καθ' ὅμοιον τρόπον εἶναι ἀναγκαῖα διὰ κάθε ἄνθρωπον ὡς γνῶσις τῶν στοιχείων τῆς Πολιτικῆς οἰκονομίας καὶ μάλιστα θυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ γνῶσεις αὗται ἀποτελοῦν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν καθόλου ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ευημερίας τῶν ἀτόμων καὶ τοῦ κοινωνικοῦ των συνόλου.

Εἰς τὰ ἐπόμενα τεύχη θὰ ἀσχοληθῶμεν πλέον

ΕΠΙΚΑΙΡΟ

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

—Τί γίνεται βρὲ παιδιά; Γιατί γυρίζετε πίσω;
—Δὲν ἀφήνεις τὰ βιβλία κατὰ μέρος; Σήμερα ἔχομε συλλαλητήριο.

—Ναὶ τὸ ξέρω! Πᾶμε λοιπόν.

Ἄνακατευτήκαμε.

—"Ε! "Ε! "Ἐνωσις....

Φωνές, κακό. Ξεπροβάλανε κι' οἱ ἀστυνομικοί.

—Μμ! λέω μόνος μου, θὰ καλοπεράσωμε σήμερα.

Στὸ Προ-ξε-νεῖο.

Κάποιος ἔκαμε τὴν ἀρχὴν κι' οἱ ἄλλοι τρέχανε μπουλοῦκι.

—Στόπ. Μᾶς κλείσανε οἱ χωροφύλακες.

—Μανούλα μου θὰ μᾶς κτυπήσουνε, λέει μιὰ μαθήτρια δίπλα μου.

—Μωρὲ καρδιά.

Πᾶμ' ἀπὸ δῶ, λέει ἕνας. Καὶ τὸ τσοῦρμὸ ξεκίνησε γιὰ τὸν ἄλλο δρόμο.

Θέλουμε τὴν Κύπρο! Θέλουμε τὴν Κύπρο...

—Πίσω παιδιά κι' ἐμεῖς τὴν θέλουμε μὰ δὲν κάνουμε ἔτσι.

Πήγαμε κι' ἀπ' ἄλλο δρόμο "Ἐνας τρέχει μπροστά

—"Ε! σύ!! γιατί τρέχεις.

Γεῖα τὴ λευτεριά τῆς Κύπρου.

"Ἄντε πήγαινε πίσω!...

—Πήγαινε πίσω σοῦ λέω.

"Ἦλθαν οἱ Γυμνασιάρχαι! "Υστερα ἦλθε ὁ Δεσπότης. Φωνάζουνε νὰ φύγουμε, νὰ διαλυθοῦμε μὰ πού ν' ἀκούση κανεὶς. Τὴν Κύπρο θέλωμε!

—Θὰ τὴν πάρουμε μὲ τὴν ἀντροιά μας, λέει ἕνας γέρο-Κρητικὸς μὲ τίς βράκες πού ἦταν ἐκεῖ

Προχωρήσαμε πρὸς τὰ δικαστήρια. Γονατιστοὶ λέγαμε τὸν Ἐθνικὸ Ὕμνον. Μιὰ Ἐπιτροπὴ πήγε στὸ Γενικὸ Διοικητὴ. "Όταν γύρισαν μᾶς εἶπαν πὸς ὁ Διοικητὴς μᾶς συγχάριε καὶ μᾶς παρακαλεῖ νὰ φύγωμε. Ξεκινήσαμε...

.....—Καλημέρα Δεσποινίς.

—Καλημέρα παιδί μου. Δὲν θὰ γυρίσετε πιά στὰ μαθήματά σας;

"Ἦταν μιὰ καθηγήτριά μου.

—Σήμερα Δεσποινίς ἐμπνεόμεθα ἀπὸ ὑψηλότερες ἰδέες».

—Μπράβο.

Καὶ πήγαμε τὸ δρόμο πρὸς τὰ κάτω.

—Ἀλήθεια! Ὑψηλές ἰδέες. Πόσο ὑψηλὰ εἶναι τὰ ἰδανικὰ αὐτά!

Κάποιος μουρομούριζε δίπλα μου τὸ στίχο τοῦ ποιητῆ, ἐνῶ ὁ ἥλιος τοῦ χτυποῦσε στὸ πρόσωπο.

—«Πόνος καὶ πόθος καὶ παλμὸς κι' ἀγῶνας μας τ' αὐριο νὰ πλάσωμε καλύτερ' ἀπ' τὸ χθές».

ΠΑΝ. ΚΩΣΤΑΚΙΣ Ε' τάξις Ε.Σ.Χ

συγκεκριμένα μὲ τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν πολιτικὴν οἰκονομίαν ζητήματα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗΣ

Στ' Ἐμπορ. Σχ. Χανίων

... Είναι αί λέξεις αί ὁποῖαι ἐξῆλθον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Λυτρωτοῦ μας, κατὰ τήν στιγμήν πού οἱ δῆμοι ἐκάρφωναν μέ ἤλους τὰς χεῖρας καί τοὺς πόδας Του. Πόσον εἶναι συγκινητικά αἱ λέξεις αὐταί, ἀλλά καί πόσον διδακτικά.

Ὁ Χριστός δὲν συγχωρεῖ μόνον, ἀλλὰ καί προσεύχεται πρὸς τὸν Πατέρα Του, χάριν τῶν δημίων Του.

Τι πρὸς τοὺς φεικτοὺς καί ὀδυνηροὺς πόνους πού αἰσθάνεται ἀπὸ τοὺς ἤλους; Τι πρὸς τὸ Ἅγιον Αἷμα του τὸ ὁποῖον ρεεῖ ἀφθόνωσ ἀπὸ τὰς πληγὰς! Τι πρὸς τὴν τόση καταφρόνησιν καί ἀγριότητα τῶν δημίων; Ὁ Ἰησοῦς τοὺς συγχωρεῖ.

Ζητεῖ τὴν ἄφεσιν τοῦ ἐγκλήματός των. Δὲν θέλει ὁ Καλὸς Ἰησοῦς νὰ χαθῆ κανεὶς ἐκ τῶν ἁμαρτωλῶν. Δὲν θέλει οὔτε αὐτοὶ ἀκόμη οἱ σταυρωταὶ Του νὰ πέσουν στὸ κοίμα τῆς Θείας δικαιοσύνης.

Προσεύχεται. «Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς». «ὦ! Ἀλήθεια τί εὐσπλαχνία! Τί ἀγάπη!..»

Προβάλλει ὡς λόγον συγχωρήσεως τὴν ἀγνοία των.

Δὲν ξέρουν τί κάνουν, «οὐ γὰρ οἶδαςι τί ποιοῦσιν». Ἀλλὰ ἄλλοίμονο ὅμως, ὑπάρχουν καί ἁμαρτίαι, τὰς ὁποίας κάνουν οἱ ἄνθρωποι χωρὶς νὰ ξέρουν! Καί δύνανται νὰ ποῦντο ἐγκλήματα, ὅπως ἔπραττον οἱ δῆμοι τοῦ Σωτήρος χωρὶς νὰ αἰσθάνονται τὸ βάρος τῆς ἐνοχῆς των!

ὦ! Κύριε, ἀπάλλαξέ μας ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀγνοίαν, καί κάνε μας νὰ συναισθανθῶμεν τὰς ἁμαρτίας μας καί νὰ μετανοήσωμεν δι' αὐτάς...

ΠΟΛΥΜΝΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΔΑΚΗ

Τάξις Στγ'. Γ. Θ. Χ.

ΣΤΟ ΤΙΜΙΟ ΞΥΛΟ

Ἴσως βελανιδιάς κομμάτι νάσουνα,
Ἴσως καί πεύκου μυρωμένο παρακλάδι.
Ἴσως ἐλιάς, ροζιάρικο ἀπόκομμα,
μὰ ξύλο τίμιο καί ἀγνό σάν λάδι.

Ἴσως, νὰ ἦσουν καμωμένο ἀπὸ κούτσουρο
κ' ἀπ' ἀγνωστο πελεκιμένο ξύλο,
Ἴσως νὰ ἦσουν πεταμένο καί ἀπ' τὸ σούσουρο
ξεπρόβαλλες, Τόν δέχθηκες σάν φίλο!

Ἄνοιξες τὴν ὀλόθερμη ἀγκάλη σου
καί ἀγκάλιασες Τόν Ἰησοῦ μέ πάθος,
Τόν ἔσφιξες ὅμως παράφρονα
Τόν γέμισες πληγές, τὶ λάθος!!

Κι' ἐνῶ ἐνόμιζες πῶς, ἀγκαλιάζοντας θὰ τοῦ-
[φερνες
στήριγμα ἐλπίδας, γιὰ νὰ τόν ἀνακουφίσης,
Τόν κράτησες μέ τόση πολὺ δύναμι,
πού δὲν ἠθέλησες ξανά νὰ τόν ἀφίσης.

ΜΑΡΙΑ ΨΙΓΟΥΔΑΚΗ

Η Κλ. Γ.Θ.Χ.

Σκέπτομαι ἐκστατικὸς στ' ἀντίκρουσά σου
καθὼς σὲ βλέπω ἄλαλο καί σκεπτικό,
φαντάζομαι, ὦ Χριστέ, τὴν συμφορὰ σου
κ' αἰσθάνομαι μέσ' τὴν καρδιά μου τοῦ πόνου
[σου τὸ μυτικὸ.

Θλιμμένος τὸ κεφάλι σου γυρίζεις
μέ τὴν γαλήνην τῆς στοργῆς τῆς θεϊκῆς,
καί στὸ Θεὸ μ' ἀγάπη ψιθυρίζεις
Πατέρα στοργικῆ «ἄφες αὐτοῖς».

Μὰς δείχνεις μέ τὸ θεῖο αὐτὸ παράδειγμά σου
νὰ συγχωροῦμε κάθε μὰς ἐχθρὸ
ὅπως συγχώρησες καί σὺ τοὺς σταυρωτάς σου
καί προσευχήθηκες γι' αὐτοὺς εἰς τὸν Σταυρόν.

ΕΥΑΓ. Γ. ΠΑΧΥΠΑΝΝΑΚΗΣ

Γυμ. Νεαπόλεως Τ. Ε 2

ΜΙΑ ΖΩΨΗ

(Στὸν καθηγητὴ μου κ. Μιχ.
Μποτανάκη, τρεπινὰ ἀφιερῶν)

Ἄπ' ἄομη ὁ νίγλαρος μεστός, μέ πλήσια
γοργάδα καί ρυθμό, τὸ κότερό μου
βαίνει—κι' ἂν σοροκάκι—σ' ἁγίου δρόμου
τὰ χνάρια, γιὰ μιὰ οὐράνιαν χώραν, ἴσια

Βυζαντινὴ αἴγλη, Βαρκικὰ μεθύσια,
Νηρηίδες κ' Ἐρρινύες ἀνάερες τροποῦ,
μ' ἀδράχνουν, μ' ὀδηγοῦν εἰς τ' ὄνειρό μου...
Ἄπο ψηλὰ ἀπ' τὰ ξάρτια, στὰ φειδίσια.

Κι' ἄπειρα περιγυῖα, μιὰ ἀπολλώνια
ἠχὸ γροικῶ. Παλαμικὴ μιὰ σκέψη
π' ἀπλώνεται, καί Εὐριπίδια, αἰώνια

Μιὰ τραγικὴ εἰρωνία μ' ἔχει ἀναδέψει.
Μά, ὦ Λυκοθέα, τοὺς οὐρανοὺς τοὺς εἶδα!
Θέλω τὴ γῆ νὰ δῶ, τὴ μιὰ πατρίδα!

ΣΤΕΛ. ΣΜΠΥΡΑΚΗΣ Ζγ'

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἀθῆναι τῆ 8ῃ Ἀπριλίου 1954

Ἀγαπητοὶ συμμαθηταί

Τυχαίως διάβασα τὸ περιοδικό σας καί εἶδα καί τὴν προσπάθειαν τὴν ὁποῖαν καταβάλλετε. Μιὰ τέτοια προσπάθεια πραγματικὰ συγκιεῖ, ὅταν προπάντων ὑπάρχουν ἕνα σωρὸ ἐμπόδια στὸ δρόμο της, καί ἐπὶ πλέον ὅταν πρόκειται γιὰ προσπάθεια πρὸς ἐπιτεῦξιν ἐνὸς εὐρύτερου μαθητικοῦ ἐπιπέδου, πού σ' αὐτὸ θὰ ἐνώνωνται ὅλοι οἱ μαθητικὶ πόθοι, τὰ συναισθήματα, οἱ σκέψεις καί οἱ δυσκολίες τῶν μαθητῶν μέ ἀποτελέσμα μιὰ περισσότερον ἀνετην, ὠραότερη καί ἀνώτερη μαθητικὴν διαβίωσιν.

Σὰς στέλνω τὰ συγχαρητήριά μου καί σὰς εὐχομαι ὅπως τὸ ἔργο σας τύχει κάθε ἐπιδιοκομένου σκοποῦ καί ἐπιτυχίας.

Μὲ ἀδελφικὸς χαριστισμοὺς

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΚΗΣ

Μαθητῆς Γ' Γυμνασίου Ἀθηνῶν

Δραμιτινού Εύγγ. Γ.Θ.Ρ.
Λίγο ύστερεί το ποίημα στο στίχο και νόημα.

Χ.Ζηρ.κ.η. Ιωάνν. Ηγ. Πρ.
Καλή ή μελέτη σου. "Αν μπορούσες να την γράφεις απλούστερα. **Ζιρβ.κ.η. Μιρ.κ. Γυμν. Νεκ. πόλεως**

Δέ βρίσκομε λόγια να σε ευχαριστήσωμε και να σε συγχαροῦμε, όπως και όλους τους καλούς καθηγητάς και καθηγήτριάς σας. Το Γυμνάσιό σας το αγαπούμε σαν δικό μας Γυμνάσιο. "Αξιζει κάθε έπαινος στην καθηγήτριά σας διότι Σκουλικάρη για το τόσο γόνιμο και αποτελεσματικό έργο της. Παρακαλέσατέ την να μάς στείλη συνεργασία. Το νάκλι σου πετυχεμένο θά δημοσιευθῆ.

Πετρ.η. Κτιν.κ. Ζη. Πρ. Γ.Θ.Χ.
Σε ευχαριστούμε. Τα ανέκδοτα καλά.

'Ανευσ.κ.η. Γεώργ. Ζ' Γυμν. Κισ.

Καλά.
Κουτεράκη 'Ελευθ. Δ' Γ.Θ.Χ.
'Εγκρίνεται.

Πλακογιαννάκη Β.κ.ιλ. Ε' Γυμν. 'Ιερ.π.

Το ποίημα αν και το διακρίνει σατιρικό πνεῦμα ύστερεί στην τεχνική του. Το μαθητικό περιεργό καλό.

Κωστάκη Παν. Ε' Ε.Σ.Χ.
Θά δημοσιευθῆ.

Δρυλλερακη Γιάννην Γυμν. Νεαπόλεως.

Μας λύπησε πολύ μιὰ τέτοια ἀγγελία. Να διαβιδήσης τὰ θερμά μας συλλυπητήρια στους δικούς του. Θά δημοσιευθῆ.

Χ.Ζηρ.κ.η. Ιω. Ηγ' Πρ.
Καλό θέμα ἀλλά κακογραμμένο.

Τι γλώσσα είναι αυτή; Λυπούμεθα πού το χάνομε.

Ρομποτή Ιωάν. Εβ' Α' Γυμ. Θ. Πιτρών.

Μας ευχαρίστησε πολύ το γράμμα σου. Με χαρά δεχόμαστε τὴ συνεργασία σας. Θά δημοσιευθῆ. "Ολοι οἱ μαθηταὶ και μαθήτριά της 'Ελλάδος είμαστε ἀδελφια και ἀνηχομε στην ἴδια μεγάλη οἰκογένεια. Περιμένομε καλές συνεργασίες ἀπὸ το Γυμνάσιό σας.

Νικολιδάκη Κων.ον. Η' Τξ. Γυμν. Β.κ.μου.

Καλέ μας φίλε και συνεργάτη σε ευχαριστούμε για τις προσπάθειές σου. Συμφωνοῦμε. Πού να ξε-

ρης ὁμως τις δυσκολίες τῆς κανονικῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ. Αὐτό πού κάνομε είναι ἄθλος, με μεγάλη μας θυσία στὸ μαθητικό δωμό. Οἱ φίλοι μας πρέπει να τὸ καταλάβουν αὐτό. Γιατι ὁμως γράφεις τὸ περιοδικό σας; Δὲν είναι δικό μας φίλε μας είναι και δικό σας. Δὲν εἴμεθα τόσο ἐγωϊστές πού να θέλωμε ἕνα περιοδικό πού ἀνήκει στην Κρήτη ὁλόκληρη, δικό μας! Το Γυμνάσιό σας παίρνει πάντοτε ξεχωριστή θέση. Δὲν πρέπει λοιπὸν να ἔχετε παράπονο. "Εχομε κάθε μέρα δεκάδες γράμματα ἀπὸ ὅλα τὰ Γυμνάσια. Τὰ ποιηματάκια σου ὕστεροῦν ὡς ποιήματα. «'Η ὕβρις» θά δημοσιευθῆ.

Χριστουλάκη Πολύμνη Στ' Γ. Θ. Χ.

Γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σὲ ευχαριστοῦμε. Θά δημοσιευθοῦν.

Κοτσιφ.κ.η. Θεοδοσίη Γ.Θ.Χ.
'Εγκρίνεται.

Πολυπανανάκη Εύγγ. Εβ' Νεάπολι; Μιχελουγιάννην Ιω. Β. Γ. Χ. Πιλετοάκη Στέλλα Εβ' Γ.Θ.Χ.

'Εγκρίνονται.

Πετυχ.κ.η. Μιρ.κ. Ελ. Ε.Σ.Η.
Θά δημοσιευθῆ.

Καρά.η.η. Δημητρ. Γ' Γυμν. 'Αθηνών.

Σε ευχαριστούμε πολύ ἀγαπητέ μας φίλε. Δεχόμεθα τὴν συνεργασία σας. Θέλομε να γνωρισθοῦμε με ὅλα τὰ γυμνασιόπαιδα. Κυκλοφόρησε τὸ περιοδικό στὸ Γυμνάσιό σας. Σοῦ στέλνομε τεύχη. Γράψε μας πόσα να στέλνωμε.

Μκυριγιαννάκη Μιρ.κ. Ζβ' Γ.Θ.Κ.

'Εγκρίνεται.

Φαχ.κ.η.κ.η. Μιρ.κ. Στ' Γ.Θ.Χ.
Καλό, ὄχι ὁμως μαθητικό. Δισταζόμε να τὸ δημοσιεύσωμε, δῶσε το πρῶτα να τὸ διαβῆ και να τὸ υπογράψῃ ἢ καθηγήτριά σας πιστοποιώντας τὴν γνησιότητα.

Γκλ.κ.ουδ.κ.η. Μιρ.κ. Γ' Γυμν. 'Ιερ.πέτρ.κ.η. Μιρ.κ.η. Στ.κ. Δ. Β. Γ. Χ.

Καλά ἀλλὰ ἴσωνθισμένα. Γράψετε κάτι ἄλλο.

'Ανδρεδάκη Παν. Δ' Β.Γ.Χ.
Τὸ ανέκδοτο καλό.

Κοτσιφ.κ.η. Θεοδ. Γ.Θ.Χ.
Τὸ ποίημα καλό. Θά θέλαμε να τὰ υπογράψουν οἱ καθηγητές σας για τὴν γνησιότητα.

Ψυλλάκη Στέλιον Ηγ. Πρ.
'Εχει νόημα, ἀλλὰ θέλει διόρθωμα. Νά μὴ γράφῃς πρόχειρα. Νά μελετήσης προηγουμένως πολὺ.

Ματοκ.κ.η.κ.η. Π. Δ. Β.Γ.Χ.
Βρές κάτι ἄλλο μαθητικό.

Φρ.ν.τζε.κ.κ.η.κ.η. Κ. Στ' Γυμν. 'Ιερ.π.

Σε ευχαριστοῦμε πολύ. Τὰ λαμβάνομε ὅπ' ὄφει ἀλλὰ είναι τὴση ἢ ὕλη και πρέπει να κάνετε ὑπομονή.

Πετρ.κ.η. Νικ. Δ' Γυμν. Σητείας.

Σαν ποίημα ὕστερεί. Διάβασε προηγουμένως.

Τζατζιμ.κ.η. Στ.κ.η. Στ' Γυμν. Π.κ.λο.κ.

Γιατι δὲν γράφεις σὲ κόλλα διαγωνισμοῦ;

Φθεν.κ.η.κ.η. Γεώργ. Δβ ΒΓΧ.
Και σὺ τὸ ἴδιο.

'Αποστολάκη Γεώργ. Δ' Ε.Σ.Χ.
'Εγκρίνεται.

Ζιρβ.κ.η. Μιρ.κ. Στ' Γυμν. Νε. απόλεως.

Εἶναι ἀληθινὸ τὸ ταξίδι; Ζηλεύομε. Θά δημοσιευθῆ ἀργότερα λόγῳ πληθώρας ὕλης.

Πρεθεζανου Μιρ.κ. Ζβ' Γυμν. Β.κ.μου.

Προτιμοῦμε κανένα μαθητικό διήγημα. Καὶ τοῦτο καλό.

Βερυ.κ.η.κ.η. Φ. τξ. Ε' Γυμν. Κ.κ.στ. Κισ.

Στείλε ἄλλα με περισσότερο ἐνδιαφέρον.

Σολιδάκη Ιωάνν. Γυμν. 'Αγίου Νικολάου.

Αὐτὸ σας τὸ γράψαμε ἀπὸ τὴν ἀρχή. Να παίρνετε οἱ ἀνταποκριταὶ τὸ περιοδικό δωρεάν, ὄχι για τὴν ἀξία ἀλλὰ τιμῆς ἕνεκεν για τις φροντίδες και κόπους σας. 'Επίσης σας γράψαμε να δίνετε σὲ ὅλους τοὺς καθηγητάς σας δωρεάν ἀπὸ ἕνα φύλλο, και να ἀφήνετε και ἕνα στὴ βιβλιοθήκη τοῦ Γυμνασίου σας. Δὲν σας κάνομε κανένα ἐλεγχο. Πρέπει να καταλάβετε διτι δὲν πάμε για κέρδη. Θέλομε μονάχα να δγαίνουν τὰ ἔξοδα για να μπορούμε να κυκλοφοροῦμε τὸ περιοδικό. Τὰ ἴδια λέμε και σὲ ὅλους τοὺς ἀνταποκριτές μας. 'Η συνεργασία σου καλή. Γράψε συγκεκριμένο θέμα, ὄχι τμηματικά

Στυλιανουδ.κ.η.κ.η. Δημ. Τξ. Γ' Ε.Σ.Χ.

Προχειρογραμμένα.

Κοτσολάκη Θ. Δβ ΓΘΧ

Καλά.

Κουρίνου Μανώλην Ἄγιον Νι
κόλαον.

Σὲ εὐχαριστοῦμε γιὰ τὶς φρον-
τίδες σας. Γράφομε σχετικά καὶ
στὸν Σολιδάκη Ἰωάν. Ἡ συνεργα-
σία σου πάντα δεκτὴ.

Κουρίνου Ἐλένη Τζξ. Ζ Γυμν.
Ἄγιου Νικολ

Οἱ δυὸ στροφές καλές. Θὰ δημο-
σιευθῇ προσπάθησε καὶ μελέτησε
προηγουμένως.

Ρωμνιῶν Γεώργ. ταξ Δ' ἸΣΧ
Σὲ εὐχαριστοῦμε πολύ. Μὲ τὴν
γειτονικὴν καὶ φιλικὴν μας Ἐμπ.
Σχολὴν ἐλπίζομε νὰ ἐπιτύχωμε
ἀπὸ κοινοῦ τὴν προσπάθειάν μας.
Λυμπρινουδάκη Κστ. ταξ Ζ'.
Γυμν Θ. Ρεθ.

Ἐγκρίνεται. Γιὰ τὸ τόσο πρόθυ-
μο καὶ προοδευτικὸ Γυμνάσιό σας,
σὰς συγχαίρομε.

Φαλαγγαράκη Μιχ Γβ' ΑΓΧ.
Προχειρογραμμένα. Σὲ ἐπεινοῦμε
γιὰ τὴν προσπάθειά.

Χατζάκη Ηβ' ΑΓΧ.

Θέλει διόρθωμα σὲ μερικὰ ση-
μεῖα Δὲν κάνομε καμμιά διάκριση
στὶς συνεργασίες ἀρκεῖ νὰ εἶναι κα-
λές καὶ πρωτότυπες.

Πιταριδάκη Ἐμμ. Στ' Καστ.
Πεδιάδες.

Ἐχουν ἐνδιαφέρον. Στείλε κάτι
καλύτερο μελετημένο καὶ διορθωμέ-
νο.

Ξηνοθουδάκη Ἰω. ταξ Ε' Γυμν.
Καστ. Κισάμου.

Ἐνα ἀνέκδοτο καλό.

Χατζιδάκη Μανώλην Σγ' Πρ.
Ἐγκρίνεται.

Δεδελετάκη Ἡ. Ζ' Γυμν. Ἰερὰ
πέτρας.

Θὰ δημοσιευθῇ «τὸ Συντακτικὸ»
Προτιμοῦμε τὰ εὐθυμα καὶ μαθητι-
κὰ διότι αὐτὰ κυρίως ἀρέσουν.

Παπανδρουλακή Γεώργ. ταξ.
Η' Γυμν. Σητείας.

Τὰ ἀνέκδοτα καλά.

Μπαρμπέτη Εὐγγ. Η' Κλ. ΓΘΡ.
"Οχι ἐπίκαιρο. Γράψε κανένα ἄλ-
λο μαθητικὸ.

Μονακρώνη Διον. Δκ ΒΓΧ

Μήπως εἶναι ἀντιγραμμένο ;

Ἀπαντήσαμε σὲ ὅσα γράμματα
ἐλάβαμε μέχρι τὴν 12ην Ἀπριλίου.
Ἐναγράφομε πάλι στοὺς ἀγαπη-
τοὺς μας φίλους συμμαθητὲς καὶ
συμμαθήτριες οἱ ὅποιοι μὲ τὴν ἐμ-
πιστοσύνην περιβάλλουν τὸ περιο-
δικό τους, ὅτι ἡ προθυμία τους, ἡ
ἀνωτερότης τους ἢ ἀμιλλά τους ἢ
εὐγένειά τους κ.λ. π. μὰς ὑποχρεώ-
νουν σὲ τέτοιο δαθμό, ὥστε νὰ μὴ

Ἡ ΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Γυμνάσιον Ἄγιου Νικολά

ου—Μὰς γράφει ὁ ἀνταποκριτὴς
μας Ἰωάννης Σολιδάκης, ὅτι τὸ
γυμνάσιον Ἄγιου Νικολάου ἔδω-
σε μιὰ ὠραία ἐροτὴ τὴν 25ην Μαρ-
τίου εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὁ
κ. Νομάρχης, ὁ κ. Διοικητὴς ἄλ-
λοι ἐπίσημοι καὶ πλῆθος κόσμου.
"Ολοὶ ἔμειναν κατενθουσιασμένοι.
Οἱ μαθητὲς καὶ μαθήτριά Φ. Φιο-
ρέτζης (Α) Ε. Φουνζίκης (Η) Μ.
Ἀλέξη (Η) Ζ' Περάκη (Η) Μ.
Χαλκιαδάκη (Η) Α. Κεφαλοῦχος
(Ζ) Ε. Κουρῆνος (Στ') Φ. Ἀτσαλά-
κης (Στ') Γ. Σαρειδάκης (Στ') Γ.
Μπαχλιτσανάκης (ε) Φ. Κοκκινάκη
(Γ) ὠμίλησαν σχετικῶς καὶ ἀπηγ-
γειλαν ποιήματα. Ἡ χορωδία τοῦ
Γυμνασίου ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς
Ε. Σκουλά (Στ') Δ. Φθενάκη (Ζ)
Μ. Μητσομάκη (Ζ) Π. Σολιδάκη
(ε) Μ. Φιορέτζη (ε) Δ. Ζερβαναν-
τωνάκη (Ε) Γ. Κοκκίνης (Δ) Γ. Δε-
σοποτάκη (Η) Ε. Τασιαδάμ (Ζ) Α.
Συντιάκη (Ζ) Ε. Πατσουράκη (Δ)
Μ. Ἀρακαδάκη (Στ) Τ. Ἀλεξαν-
δοῖδη (Ζ) Ι. Φραγκάκη (Ζ) Ι. Σο-
λιδάκη (Ζ) Χ. Ρουμελιωτάκη (Ζ')
Ν. Φραγκάκη (Δ) Ἰ. Μασσάρο
(Στ' Θ. Φιλιππάκη (Στ') Σ. Πεδι-
αδίτη (Ε) Ε. Ἀλέξη (Γ) Σ. Λυμ-
πρίτου (Η) Δ. Πετροῦ (Η), ἐτραγού-
δισε θανμάσια πατριωτικὰ ἄσματα
Ἀεῖζουν πολλὰ συγχαρητήρια οἱ
κ.κ. καθηγηταὶ τοῦ Γυμνασίου γιὰ
τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον.

Γυμνάσιον Θηλέων Ἡρα-
κλείου.—Μὰς γράφει ἡ ἀνταπο-
κριτὴς μας Ρένα Βασιλείου ὅτι ἡ
ἐθνικὴ ἐροτὴ ἐωρτάσθη μὲ κάθε
μεγαλοπρέπεια εἰς τὸ θέατρον «Ἡ-

λογαριάζομε κόπους καὶ θυσίας γιὰ
τὴν κανονικὴν ἐκδοσὴν τοῦ περιοδι-
κοῦ. Παρακαλοῦμε νὰ περιμένετε
μὲ τὴν σειρά σας ἀπάντησιν καὶ δη-
μοσίευσιν τῶν συνεργασιῶν, λόγω
τῆς πληθώρας ὕλης. Ἀνυπόγραφα,
κακογραμμένα καὶ προχειρογραμμέ-
να δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν. Γιὰ
νὰ ἀποφύγωμε τὶς ἀντιγραφὰς σας
παρκαλοῦμε νὰ διδτε τὶς ἐργα-
σίες σας πρὶν τὶς στείλετε εἰς τοὺς
καθηγητὰς σας νὰ τὶς διορθώσιν
καὶ νὰ ὑπογράψουν γιὰ τὴν γνη-
σιότητα. Οἱ συνεργασίες νὰ εἶναι
πρωτότυπες, μὲ μαθητικὸ καὶ εὐ-
θυμο περιεχόμενον.

λέκτρο» ὠμίλησεν ὁ καθηγητὴς κ.
Λογαριαστικὴς μὲ θέμα «ἡ 25 Μαρ-
τίου ὡς ἐθνικὴ ἐροτὴ» καὶ ἡ μα-
θήτριά τῆς Η' τάξεως Καστρινάκη
«ὁ ῥόλος τῆς γυναικὸς εἰς τὸν ἀ-
γῶνα τῆς ἐλευθερίας». Ἡ ὠραία
ἐροτὴ ἔκλεισε μὲ χοροὺς καὶ ἰδαι-
τέρως τὴ σούστα ἢ ὁποία κατὰ γε-
νικὴν ὁμολογίαν ἦτο πολὺ θεαματι-
κὴ. Ἐνα σ' ὄλο τῆς διδός Ἀγαπη-
τοῦ ἄρεσε πολὺ Συγχαίρομε τὸ τό-
σο προοδευτικὸ Γυμνάσιον Θηλέων
Ἡρακλείου.

Γυμνάσιον Κατελλίου Πε-
διάδος.—Μὰς γράφει ὁ ἀνταπο-
κριτὴς μας Μιλτ. Μανουσάκης ὅτι
εἰς τὸ γυμνάσιον λεῖτο ῥογὸν πο-
δοσφαιρικῆς ὁμάδος τῶν τάξεων,
ὅτι εἰς τὸ ἐκεῖ γήπεδον τῆς ἀεροπο-
ρίας ἐδόθη πρὸ ἡμερῶν ἐνδιαφέ-
ρων ποδοσφ. ἀγῶν μεταξὺ Ζ τάξε-
ως καὶ μικτῆς τοῦ Γυμνασίου μὲ
ἰσόπαλα τέματα (2—2)—Τὸν ἀγῶ-
να παρηκολούθησαν οἱ καθηγηταὶ
καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς
μαθητὰς τοῦ Γυμνασίου ἐπιδίδον-
ται στὸν ἀθλοσποικὸν ἀθλητισμὸ μὲ ἱκα-
νοποιητὴ ἐς ἐπιδόσεις. Διακρίνον-
ται οἱ Ἀνδρονιδάκης (Η) εἰς δρό-
μους ταχύτητος καὶ ἄλλα ἄπλοῦν,
(βμ.) Γ. Φασουλᾶς (Η) στὰ 400 μ.
Κ. Βασιλάκης (Στ') στὸ ἄλμα τρι-
πλοῦν, Καντιφοδάκης (Ε) Δρακάκης
Ἐμμ, (Ζ) Ν. Σταθάκης (Ζ) σὶ ὄ
ἄλμα εἰς ὕψος, Λιονάκης (Ζ) Ἀν-
δρουλάκης Ν. (Στ') Τερζάκης Ἀλεξ.
(Ε') εἰς τὸν δρόμον 1000 μ. Στα-
ράκης (Ζ) εἰς ῥίψεις, Φιλιππάκης
Μιχ. (Η) λιθοβολίας Ἀμανάκης
Ζαχ (Ζ) σφαιροβολία.—Συγχαί-
ρομε τοὺς συμμαθητὰς μας καὶ
τοὺς εὐχόμεθα μὲ καλύτερη ἐπι-
τυχία σὲ μελλοντικοὺς παγκοίτους
ἀγῶνες.

Γυμνάσιον Ἱεραπέτρας.
Μὰς γράφει ὁ συμμαθητὴς μας
Φραντζεσκάκης Κ. (τῆς Στ') ὅτι μὲ
κάθε μεγαλοπρέπεια ἐωρτάσθη ἡ
25η Μαρτίου, μὲ ἕνα πλουσιώτατο
ἐθνικὸ πρόγραμμα Ἐγινε παρέ-
λασις ἐδόθη χοροεσπερίδα μὲ Κρη-
τικὲς ἐνδυμασίες, καὶ μὲ μουσικὴ
τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς πόλεως.

Παρακαλοῦμε ὅλους τοὺς ἀν-
ταποκριτὰς μας νὰ μὰς γράφουν
συχνὰ γιὰ τὴν κίνησιν τῶν Γυ-
μνασίων τους.

135) Νὰ εὐρεθῶσι αἱ ἐξωτερικαὶ γωνίαι πενταγώνου γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἀποτελοῦν ἀριθμητικὴν πρόδον καὶ ἡ μικροτέρα εἶναι 50'.

Πικαδάκης; Χαρ. Ζβ' Πρ.

136) Νὰ δειχθῇ ὅτι ἡ κοινὴ ἐξωτερικὴ δύο κύκλων εἶναι μέση ἀνάλογος τῶν διαμέτρων αὐτῶν ὅταν οἱ κύκλοι ἐφάπτονται

Τσοντάκης; Ἰωάνν. Ηγ' Πρ.

137) Σφαίρα ἐκ χρυσοῦ ζυγίζει 114, 20 gr. Ἐμβαπτιζομένη εἰς ὕδωρ ἐκτοπίζει ὄγκον ὕδατος δά- ρους 7 gr. Εἶναι τελείως πλήρης ἡ σφαίρα ἢ ἔχει κοιλότητα; (Εἰδ. δάρος χρυσοῦ 19, 20).

Σκριδάκης; Γεώργ. Ζβ' Βάμου.

138) Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις τετραγ. ρίζα $(2X+1) \div$ τετραγ. ρίζα

$(X+1)=1$.

Φραγκάκη Ἀλκιόνη Ζβ' Κλ. ΓΘΧ.

139) Δύο ταχυδρόμοι, ὁμαλῶς κινούμενοι, ἀνεχώρησαν συγχρόνως ἐκ δύο πόλεων Α καὶ Β, ὁ μὲν πορευόμενος ἐκ τῆς Α πρὸς Β ὁ δὲ ἐκ τῆς Β πρὸς Α. Συνέβη ἕμως ὁ μὲν πρῶτος νὰ φθάσῃ εἰς τὴν πόλιν Β θ ὥρας μετὰ τὴν συνάντησίν των, ὁ δὲ δεύτερος 16 ὥρας μετ' αὐτήν. Ζητεῖται ὁ λόγος τῶν ταχυτήτων μεθ' ὧν ἐβάδιζον.

Κοτσολάκη; Μιχ. Ηβ' Πρ.

140) Ἄν οἱ ἀριθμοὶ Κ, λ εἶναι θετικοὶ νὰ εὐρεθῇ πότε ἡ ἐξίσωσις $2\psi^2 - (K^2 + \lambda^2)\psi + K^4 - \lambda^4 = 0$ ἔχει ρίζας κειμένας μεταξύ 0 καὶ λ.

Κωνινος Μπουζάκης; Ηγ' Πρ.

ΔΙΑΦΟΡΑ TESTS

1) Ποῖον ἀκρωτήριο τῆς Κρήτης εἶναι ὄπλο;

2) Ποῖον ἀκρωτήριο τῆς Πελοποννήσου ἦτο καὶ Βυζαντινὸς ἥρωας;

Σκριδάκης; Γεώργ. Ζβ' Βάμου

3) Πῶς μπορεῖ κανεὶς μὲ μὴ μόνον λέξι νὰ ἀναγγελεῖ πυρκαϊὰ καὶ συγχρόνως νὰ καλέσῃ εἰς βοήθειαν;

Κραβιτάκης; Μαρτ. ΣΤ. α' Β.Γ.Χ.

4) Πῶς μπορεῖς νὰ ὀδηγήσῃς ἓνα αὐτοκίνητο πάνω ἀπὸ νερό;

Καβζόκης; Ἰωάννης; Ζα' Ρεθύμνης

5) Εἰς ποῖαν περιπτώσιν τὸ μηδὲν ἔχει τὴν αὐτὴν ἀξίαν μετ' ὁ ἀριστα;

Μπατοκριστάκης; Ἐμμ. ΣΤ.β' Β.Γ.Χ

6) Ψυχὸς στὸ σκότος ὀδηγῶ, μοῦ ἄλλαξες τὸ κεφάλι, Για ἰδὲς, ὁ ἴδιος τώρα ἐγὼ φωτίζω τ' ἀκρογιάλλι. Τί εἶναι;

7) Εἰς ποῖαν συνοικίαν τῶν Ἀθηνῶν περιλαμβάνονται ὅλα τὰ ἔθνη;

8) Ποῖον φαγητὸν εἶναι περισσότερον νόστιμον;

Μπουζάκης; Κωνινος; Ηγ' Πρ.

9) Εἶμαι ζῶο ἐργατικὸ ἓνα γράμμα πρόσθεσέ μου καὶ γίνομαι καλόπιότα. Ἐλα λύσε με σοφέ μου.

Σαρτζετάκης; Θεόδ. Γ' ΕΝ Χ

10) Ποῖα ὁμοία κατ' ὄνομα πόλεις εὐρίσκειται στὸ Λασιθί, στὴν Κοζάνη καὶ στὴν Λακωνία;

Λαμπρινουδάκη; Κατίνα; Ζ' Ρεθύμνης.

11) Τί σημαίνει (=κρατῆς);

Λαμπρινουδάκη; Κατίνα; Ζ' Ρεθ.

12) Ἐνα πλοῖο ἔχει μῆκος 18,50 μέτρα καὶ ὕψος 8,50 μέτρα. Πόσον ἐτῶν εἶναι ὁ καπετάνιος αὐτοῦ, ὅταν γνωρίζομεν ὅτι τὸ ἔμβαδόν αὐτοῦ εἶναι $\frac{1}{2}157,25$ τετρ. μέτρα!

Πετρουλάκης; Ἰωάνν. Γ' ΕΣΧ

13) Ποιὸς ποταμὸς τῆς Ἀλβανίας εἶναι αἰσθητήμιον ὄργανον.

Δραμιτινοῦ; Εὐαγγελία; Ρεθύμνης

14) Πῶς λέγεται ἐκεῖνος πού μᾶς φαίνεται ἀριστα;

Δασκαλάκης; Ἐμμ. Νεαπόλεως

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Ὅρθᾶς λύσεις τῶν ἀσκήσεων μᾶς ἔστειλαν οἱ:

Τζατζιμάκης; Στυλ. ΣΤ' Παλαιοχώρας 122. Σπανάκης; Ἐμμ. ΤΣβ' Καστελλίου Κισσάμου 122, 123, 126. Ἀλεξάκης; Στ. Ζα' Καστ. Πεδιάδος 125. Καινουργιάκης; Γεώργ. Ζα' Καστ. Πεδιάδος 121, 125.

Ὅρθᾶς λύσεις τῶν tests οἱ:

Καινουργιάκης; Γεώργ. Ζα' Καστ. Πεδιάδος 1, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 14, 12, 13, 14, 15. Ἀλεξάκης; Στ. Ζα' Καστ. Πεδιάδος 1, 3—7, 9, 10, 12—15. Σπανάκης; Ἐμμ. Στβ' Καστ. Κισσάμου 1, 3, 12. Τζατζιμάκης; Στυλ. ΣΤ' Παλαιοχώρας 1, 4, 10, 12, 15. Στυλιανουδάκης; Δημ. Γ' Ε.Σ.Χ. 1, 2. Παπαδερὸς; Εὐτύχ. Ζ' Παλαιοχώρας 1, 3, 4, 6—10, 12, 13. Πετρουλάκης; Ἰωάνν. Γ' Ε, Σ, Χ 1. Σπανουδάκης; Ἀγγίλος; ΣΤ' Β' Γ. Χ. 1. Εὐαγγελία; Ἰωάνν. Ε' Καστ. Κισσάμου 1. Τσαγκαράκης; Μ. Δ' Νεαπόλεως 1, 9, 12, 13. Πιτταριδάκης; Ἐμμ. ΣΤ' Καστ. Πεδιάδος 8, 9, 12, 19. Σαρτζετάκης; Θεόδ. Γ' Ε.Σ.Χ. 1. Ἀποστολάκης; Γεώργ. Δ' Ε.Σ.Χ. 1. Κοτσόλιος; Νότ. Δβ' Β' Γ. Χ. 1. Καρυωτάκη; Ζούλα; ΣΤα' Γυμν. Καστ. Πεδιάδος 1.

Νέαι συνεργασίαι μᾶς ἀπέστει-

λαν οἱ:

Καρυτάκη; Ζούλα; ΣΤα' Καστ. Πεδιάδος, Κοτσόλιος; Νότ. Δδ' Β' Γ.Χ. Σπανάκης; Ἐμμ. ΣΤβ' Καστ. Κισσάμου. Τσαγκαράκης; Μ. Β. Νεαπόλεως. Σπανουδάκης; Ἀγγελ. ΣΤδ' Β' Γ. Χ. Παπαδερὸς; Εὐτύχ. Ζ' Παλαιοχώρας. Τζατζιμάκης; Στυλ. ΣΤ' Παλαιοχώρας. Ἀλεξάκης; Στ. Καστ. Πεδιάδος. Μιχαλάς; Δημ. Δα' Β' Γ.Χ. Σφακογιαννάκης; Βασ. Ε' Ἱεραπέτρας Βιτσιλάκης; Κων. ΣΤ' Παλαιοχώρας. Φραντζεσκάκης; Κωνστ. ΣΤ' Ἱεραπέτρας. Δασκαλάκης; Ἐμμ. Νεαπόλεως. Δραμιτινοῦ; Εὐαγγ. Ρεθύμνης. Σφακιανάκης; Μιχ. Καστ. Πεδιάδος. Τσιναράκης; Ἀνδρ. Ζδ' Βάμου. Πετρουλάκης; Ἰωάνν. Γ' Ε.Σ.Χ. Λαμπρινουδάκη; Κατίνα; Ζ' Ρεθύμνης. Βερούκακης; Φωκ. Ε' Καστ. Κισσάμου. Εὐαγγελία; Ἰωάνν. Ε' Καστ. Κισσάμου. Πιτταριδάκης; Ἐμμ. ΣΤδ' Καστ. Πεδιάδος. Δημητρομανωλάκης; Ἐμμ. Η' Γυμν. Ἱεραπέτρας. Δερμιτζάκης; Ἐμμ. Ἱεραπέτρα. Διαπάκης; Νικ. Ζδ' Ηρ. Σαρτζετάκης; Θεόδ. Γ' Ε.Σ.Χ. Μαθιουδάκης; Ἐμμ. Ηβ' Πρ. Παρδαλάκης; Κλ. ΣΤ' δ' Θ.Γ.Χ. Μητσακάκης; Π. Δα' Β' Γ. Χ. Τσοντάκης; Ἰωάνν. Ηγ' Πρ. Μαλανδράκης; Γεώργ. Η' Πρ.